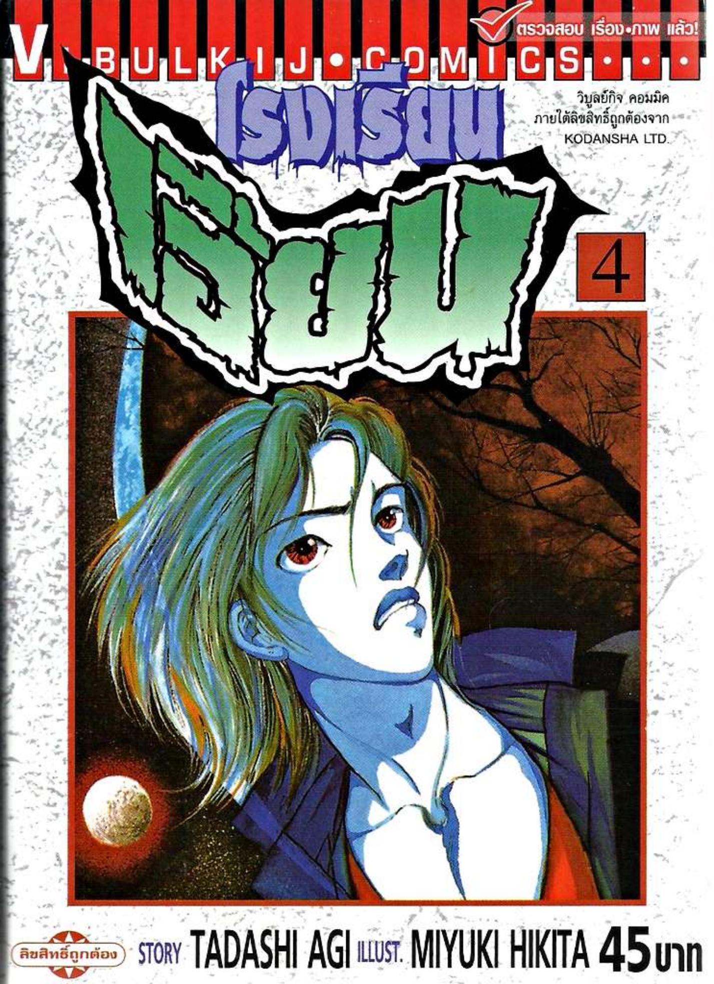

ตรวจสอบ เรื่อง•ภาพ แล้ว!
VIBULKIJ • COMICS • • •
โรงเรียน
เฮี้ยน
วิบูลย์กิจ คอมมิค
ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก
KODANSHA LTD.
4
ลิขสิทธิ์ถูกต้อง
STORY TADASHI AGI ILLUST. MIYUKI HIKITA 45 บาท

โรงเรียน
เฮี้ยน
4
STORY
ทาคาชิ อากิ
ILLUST.
มิยูกิ อิคิตะ

สารบัญ

ถ้าพูดถึงคืน ในฤดูร้อน คงมีเรื่องที่ คุณอยากรู้ อยากเห็นบ้าง
อย่างเช่น ห้องที่ปิดตาย หรือที่ ห้ามเข้าชั้น1 ด้านเหนือ ของ ห้องน้ำหญิง ในโรงเรียน ...
ถ้าอยากรู้ อยากเห็น เข้าไปในสถานที่ ที่มีเรื่องลือ น่ากลัว
อาจจะมีอะไร มาเรียกคุณ โดยไม่รู้ตัว ก็ได้
เรื่องนี้ เป็นจดหมายจาก คายามะ โยชิกิ จังหวัดอิชิคาวะ และอิเคงามิ มาซารุ จังหวัดยามานาชิ
เป็นเรื่องลือ ว่าเกิดขึ้น ในโรงเรียน มัธยมต้น
โรงเรียน มัธยมต้น ของคายามะ มีตึกร้างที่จวน จะรื้อแล้ว

ช้าชะมัด 3ทุ่มกว่า แล้วนะ
เจ้ามาซารุ มัวทำอะไร อยู่ได้
เชื่อ เลย
คายามะ โยชิกิ(ม.2)
โทษที ที่มาช้า
ช้า ชะมัด เลย !!
ตอน ออกมา ดันลืม กล้องไว้
แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
รีบ แทบ แย่
อิเคงามิ มาซารุ(ม.2)
พวกคายามะ เข้าชมรม หนังสือพิมพ์ ช่วงซัมเมอร์ จะมีแค่เด็กม.1-2 อยู่ทำหนังสือพิมพ์
ทุกคนคุยกัน ว่าจะหาข่าว เรื่องผี ในโรงเรียน มาลง
ใกล้ปิด ซัมเมอร์แล้ว วันนี้ทุกคน จึงนัด ที่หน้าตึกร้าง ตอน3ทุ่ม ...
พี่คายามะ พวกเรา ไม่ค่อยรู้เรื่อง ของตึกเก่านะ แต่ ...

ขึ้นชื่อว่า ตึกเก่า โรงเรียน ...
กลางคืน ดูน่าขนลุก จังเลยนะ ...?
ตึกร้าง
ดูกลางคืน ก็น่าขนลุก ทั้งนั้นล่ะ
จริงด้วยนะ
นี่ อุโน
สมัยก่อน ที่นี่ มีเรื่องเล่า น่ากลัวนะ !
เอ๊ะ
พ่อแม่ ฉัน ก็จบ จากที่นี่
บอกว่า ตอนนั้นที่นี่ มีห้องปิดตาย อยู่ใต้ดินด้วย
ตรงชั้น1 มีประตูหนึ่ง เปิดไม่ออก
แล้ว ได้ยินเสียง คนร้อง จากห้องใต้ดิน ตลอด
รุ่นพี่ ที่จบไปแล้ว เล่าให้ฟัง
ว่าที่ ห้องใต้ดิน มีกระดูก ที่เขามาทิ้ง เพียบเลย
พอ ตกดึก ในตัวตึก
...
พวกที่ตาย ไม่สงบ เดินวนเวียน ไปมา
เป็นวิญญาณ พวกที่ตาย อย่างทรมาน ในห้อง ที่ปิดตาย .....
มันอาจจะ ออกมา ก็ได้นะ ...?
ยังไม่มีใคร! เคยเห็น จริงๆเลย อุโน!!
แต่ว่า
พี่ ฮิโรเอะ ...
พี่คายามะ ผม ขอถอนตัว ดีกว่า ...
โธ่เอ๊ย พวก แก !
ไม่เป็นไร หรอกน่า !
ผี มีที่ไหน กัน !!
ใช่ รีบเข้าไป เถอะ

พวกคายามะนำเด็กม.1
เข้าในตึกทางหน้าต่างชั้น1 ที่กลอนพัง
เอี๊ยด
อื้อฮือ....
ซิ้ง
เงียบสนิทเลย
.....
↓ ห้องวิทยาศาสตร์
理科室
เริ่มจากห้องวิทย์
แอ้ด
ถ่ายในตึกที่แอบเข้ามาสักใบก่อน
แชะ

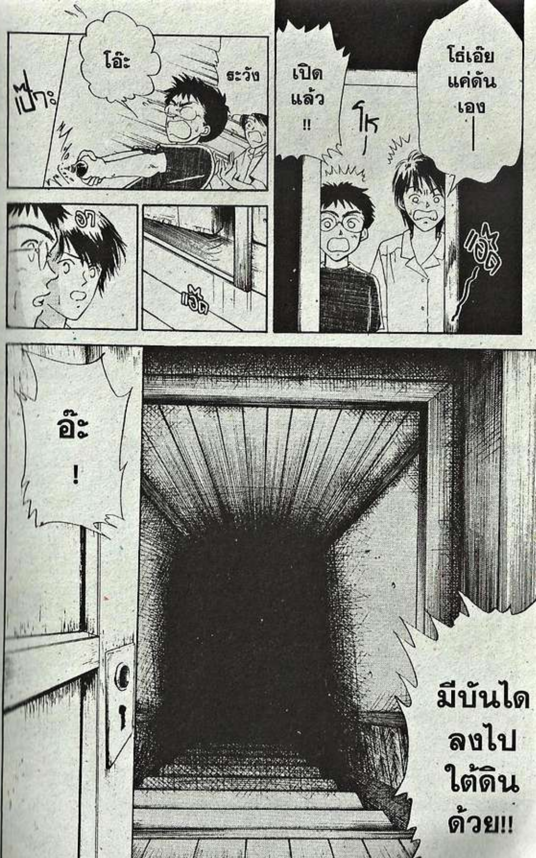

ดูสิ....
เหมือนน่าจะมีอะไรออกมาเลย....
พอตกดึกเลือดจะนองพื้นนี่แล้วเห็นเป็นหน้าคน....
อืม... เขาบอกว่า
เหมือนห้องผ่าตัดที่ดูในทีวีเลย
พี่คะพื้นนี่เป็นกระเบื้องใช่มั้ย....
เอ๊ะ
ตึ่ง
เฮือก
ว้าย
อืม
มาซารุถ่ายรูปก่อนสิ
เฮือก เหวอ
รึว่าโต๊ะนี่เป็นเตียงผ่าตัด....

เสียงอะไร !?
อ๊ะ
อ่อ.. เออ
....
ฉัน แค่เอามือยันโต๊ะเอง ....
ตกใจหมดเลย !
จู่ๆ ทำเสียงดัง
ขอโทษที ...
ใครๆก็! ตกใจเสียงกันทั้งนั้น ....
แชะ
ฮ่าๆ ฮ่าๆ
ต้องถ่ายไว้เป็นที่ระลึก
มาซารุ~~
เจ้าโยชิกิมันปอดแหกไปเอง !
ฮึ
!
คิก คิก คิก
แกชอบทำอย่างนี้ประจำน่า
มันเก่ามากเลยเปราะน่ะ ....
พี่ฮิโรเอะ
พอหายตื่นเต้น พวกคายามะถ่ายรูปจนทั่วในตัวตึก

ห้องปิดตายที่ว่ามันอยู่ไหนนะ?
ไม่เห็นเจอ ขนาดดูละเอียดแล้วนะ
ห้องใต้ดินถ้ายังไงต้องมีทางเข้าที่ชั้น1สิ
ฉันก็ว่างั้น ลองหาดูกัน
....
ไม่เห็นมีเลย
ลองหา! ที่ชั้น1 ทีละห้องดีกว่า
อืม !
ไม่นะ
ตึกตึกตึกตึก
แกร๊ก
แกร๊ก
พี่ฮิโรเอะ เรากลับกันเถอะ ?
มัน น่ากลัวจริ๊ง ทุกที
ถึงว่าสิ ดีเหมือนกัน
รอให้พวกคายามะกลับมาแล้วบอกกัน
ดีค่ะ พี่ ...
นี่ แม่คุณ
ไม่ช่วยหากันมั่งเลย
หาหน่อยสิ
ตึก ตึก ตึก ตึก
คายามะ —
กลับเถอะ มันดึกมากแล้ว —
อ๊ะ นั่น!!
เอ๊ะ ?

ประตูนั่นน่าสงสัยนะ?
ทำไมอยู่ใต้บันได...
立入禁止
นั่นละมั้ง? ห้องปิดตาย
ลองเปิดดูกัน
กึก
อย่านะ เขาตีไม้ปิดอยู่เห็นมั้ย
ไม่เปิดดู! ก็ไม่รู้สิ จริงมั้ยล่ะ?
จะได้เอาไปลงเป็นข่าวด้วย
อืม
โยชิกิ ดึงทางนั้นนะ
立入禁止
2คนนั่นอย่าเลย
เขาเขียนเอาไว้ว่าห้ามเข้านะ!
立入禁止
กึก
กึก กึก กึก กึก
คายามะ! อิเคงามิ
ไหน?
ท่าทางจะเปราะนะ
กึก
กึก
↑ห้ามเข้า
พี่คะอย่าเลย
นี่พวกเธอ
ฮึ้บ—
ฮึ่ย
ฮึบ
เศษไม้มันบาดมือ
เขาลงโทษแล้วเห็นมั้ย...
โอ๊ย!!
เป็นอะไร!?

ลาง รึ !?
กึก
บ้าสิ —
......
พอเถอะ รุ่นพี่ !
ลางไม่ดี ตั้งแต่ เมื่อกี้ แล้ว
อย่าเปิด เลย
ไม่ดี หรอก
ลงโทษ เหรอ ...
... ฮึ้บ ?
แกร๊ก
คายามะ กับอิเคงามิ ไม่ฟังที่ผู้หญิง ห้ามงัด แผ่นไม้ที่เหลือ
ลองเปิด ประตู ดู
ฮึ้บ... เปิด ไม่ออก จริงๆด้วย
กึง
กึง
อ้าว? ประตู มันล็อค นี่
เปิด ไม่ออก เลย
กึง
กึง
ให้ฉัน ลองดู มั่ง
กึง
ปึ้ก

โธ่เอ๊ย แค่ดัน เอง —
เปิด แล้ว !!
โห —
แอ๊ด
ระวัง
โอ๊ะ
เป๊าะ
แอ๊ด
อา
อ๊ะ !
มีบันได ลงไป ใต้ดิน ด้วย!!

นี่เป็น
ห้องปิดตาย
จริงๆด้วย
คงมี
ห้องใต้ดิน
ไปดูมั้ย
โยชิกิ
อืม...
ให้รู้
ไปเลย
อ๊ะ ช่วย
ไม่ได้
ทำ
ไม
อยากไป
พวกเธอ
ก็ไปเองสิ
!!
อุตส่าห์
มาทั้งที
....
ฉัน
ด้วย
ฉัน
ไม่ไปด้วย
นะ!
แล้วก็
เดินตรง
มาหา
พวกเรา
หึ~หึ
โยชิกิ
ถ้ามี
โครงกระดูก
จริง
จะว่าไง
?
ฮิโรเอะ
อยู่กับ
พวกม.1
ลงไป
แค่
2คน
กึก
กึก
มืดตื๋อ
เลย

งั้น
เหรอ
...
กึก
เรื่องผี
พวกงมงาย
ขี้กลัว
แต่งเรื่องเอง
ทั้งนั้น
พวกนั้น
พูดเป็นลาง
มั่งล่ะ
กลัวไม่เข้าเรื่อง
กึก
บ้า
ผีมี
ที่ไหน
กึก
กึก
บันไดนี่
จะไปถึงไหน
น่ะสิ
...?
กึก
กึก
มาซา
รุ
...
มองไม่เห็น
ทางเข้า
แล้ว
....
ลงมา
ไกล
แล้วด้วย
นะ...
น้ำนี่
!?
อ๊ะ
!
เข้าท่า
นี่
...
กลับ
กัน
เหอะ
จ๋อม
วิ้—

มาซารุ ดูสิ !
เป็นห้องนี่!!
จ๋อม
เจอแล้ว ห้องใต้ดิน ....
อืม
ส่องดูซิ ว่ามีอะไร
อืม
จ๋อม

เพดานเป็นรูโหว่อยู่
นั่นรอยอะไร ..!?
มีกองกระดูกมั้ย
รอเดี๋ยวนะ
จ๋อม
มีอะไร ~~~
ไม่เห็นมีอะไรเลย
ว้า... ห้องธรรมดาๆ เองรึ !
ไม่ไหว ถ่ายรูปแล้วกลับกันเหอะ โยชิกิ
แชะ
ฟิล์มเหลือเยอะเลย
ถ่ายๆ ให้หมดๆ
เอานะ โยชิกิ !
อืม !
แชะ

แฮ่~
มา แล้ว~~
แชะ
ท่าเก่ง
ทั้ง2คน ต่างถ่ายรูปเล่นๆ ที่ห้องใต้ดินจนหมด
ฉันจะแก้แค้นแก
แฮ่
อ๊า
แชะ
อย่าทำหน้าทุเรศๆได้มั้ย!
พวกฮิโรเอะคอยจนเบื่อจึงแยกย้ายกันกลับ
พรุ่งนี้ตอนบ่ายค่อยมาประชุมที่ชมรม
วันต่อมา—
กิ๊งก่อง
กิ๊งก่อง
กิ๊งก่อง
คนอื่นทำไมยังไม่มาอีก
อืม...ช้าจังเลย
ฉันจะลองโทรถาม ม.1ดู
อ้าว อิเคงามิ
รูปล้างมาแล้ว
มาซารุ รูปล่ะ!?
เอามาแล้ว

ถ่ายเจออะไรมั่งน้อ—
เออน่า เอามาดูเร็วๆสิ!!
แกรก
มาซารุ แกว่าจะติดอะไรมั่ง?
อืม...ถึงว่าสิ
แกรก
แกรก
....
แต่ว่า โยชิกิ
ถ้า? ถ่ายติดอะไรมาจะทำไง...
ถ้าเราถ่ายติดผีจริงๆล่ะ?
เอ๊ะ....
ฉัน...ขอดูทีหลัง!
วืด
แกรก
ปะ...เปิดนะ
ตึกตัก
แกดูก่อนสิ โยชิกิ....
อึ๋ย
ไม่เอาหรอก
พั่บ
....
ตึกตัก

……
นี่อะไร !!
ดู ฮิโรเอะทำหน้าสิ ―
ตลกดี
อุ๊บ
รูปธรรมดาทั้งนั้นนี่ !!
อืม
ถ่ายไม่เห็นติดอะไรเลย
แกมันหวังไปเองน่ะสิ ?
แกก็เหมือนกันแหละ
เปิดต่อสิ
ฮิ ฮิ ฮิ ฮิ
ดูนี่สิ ―
อ๋อ ในห้องวิทย์ ―
เจ้านี่ตัวเบ้อเร่อแต่ปอดแหกชะมัดเลย
อืม
ทำหน้ายังงี้ตลอด

เอ๊ะ! นี่
ตรงดำๆ นี่ผีรึเปล่า !?
บ้าสิ นี่มันรอยนิ้วฉันเอง
โธ่เอ้ย ~
ไม่มีผีอยู่ในรูปสักใบ
เฮ้อ
ไม่สนุกเลย
ถึงลงหนังสือพิมพ์โรงเรียนไปก็ไม่น่าสนใจอะไร
แล้วจะทำไงล่ะเรา ไม่มีข่าวลงแล้วนะ ....
เปลืองฟิล์มไปเปล่าๆ
ยังเหลือใบสุดท้าย ....
พึ่บ
เฮ้อ เสียแรงเปล่ารึเนี่ย ~
ฟู่ ~

จ๊ะ..
รูปนี้
!!
เหวอ

พวกเด็ก ม.1-2 จึงไปหาข่าว ที่ตึกร้าง ของโรงเรียน
เพราะคิดจะทำ หนังสือพิมพ์ โรงเรียน ช่วง ซัมเมอร์
คายามะ โยชิกิ กับอิเคงามิ มาซารุม.2 อยู่ชมรม หนังสือพิมพ์
พวกคายามะ ในชมรม 5คน จึงลอบเข้าไป ตอนดึก
เพื่อจะได้ ไปสำรวจ ว่ามีผีรึไม่
ชี้——ง
ตึกร้าง ของโรงเรียน เป็นแหล่งคุย เรื่องผีของ เด็กนักเรียน
ตึกร้าง ของโรงเรียน เป็นตึกเก่า ไม่ได้ใช้ มานาน
และดึงดัน เปิดดู จนได้
แล้วไปพบ ห้องปิดตาย ที่ว่ามีผี
พวกคายามะ ถ่ายรูป ไปพลาง สำรวจ ไปพลาง
วันต่อมา พอล้างรูป มาดู ....
ทั้ง 2คน เกิดอาการเซ็ง แต่ก็ถ่ายรูป ไปเล่นๆ
ไม่มีทั้ง โครงกระดูก และผี มีแต่ห้อง เปล่าๆ
คายามะ และ อิเคงามิ ลงบันได ไปดู ชั้นใต้ดิน

เหวออออออ
มีผี อยู่ใน รูป !!
ผี ทหาร ฝรั่ง !!

โรงเรียนเฮี้ยน
เหวอ
ผีทหารฝรั่ง
!!
ตอนที่ 23 เรื่องห้องปิดตาย(ภาคจบ)

เหวอ
ฟุ่บ
ฟิ้ว
มีผีติดมาในรูปจริงๆด้วย....
ทำไงดีล่ะ....?
แย่แล้ว
ตุ๊บ ตุ๊บ
พวกม.1 2คนเป็นไข้สูงต้องหามส่งโรงพยาบาลด่วนเลย
หา!?
อุ๊
นี่อะไร!?
พวกเขาลงโทษเรา....
พวกคนที่ตายในตึกร้างลงโทษเราแล้ว!!
หๆ
ถ่ายรูป...
ผีติด!
ฉันเคยได้ยินมาว่าตึกร้างสมัยสงครามนั่นเคยเป็นค่ายเชลยศึกต่างชาติ!!

ค่ายเชลยศึก
ใช่ เขาขังชาวต่างชาติไว้!
อา
เขาลือว่ามีคนตายเพราะถูกซ้อมเยอะเลย!!
เพราะพวกเธอแหละ!
บอกแล้วว่าอย่าเปิด!
...
ทุกคนถูกสาป พวกเธอต้องรับผิดชอบนะ
หยุดพูดได้มั้ย
อิเคงามิ!?
บ้าเหรอ ทำอะไรฉันกลับล่ะ!!
มาซารุ!?
เชิญโวยวายไปเถอะ
คายามะ!
อึก
ไปตึกร้างขอโทษวิญญาณกันเถอะ...
ฉันยังไม่อยากตาย
ฮือ ฮือ ฮือ

รู้แล้ว ไปกันเถอะ..
พวกคายามะกลัว จึงไปขอโทษตึกร้าง
ถือรูปที่ถ่ายได้พร้อมกับซื้อเทียนไป
ตึก ตึก ตึก ตึก ตึก ตึก ตึก
สงบ
ตรงนี้นะ
อืม
ขอโทษนะครับ ผมไม่กล้าเข้าไปแล้ว
อภัยให้พวกเราด้วย
กรุณาด้วยเถอะ
ซ่าาา
ลมแรงมากเลย!
เหวอ
เฟี้ยว
รูปปลิวไปแล้ว...!!
คายามะ!

เจ้ามาซารุ
ทำไมมาอยู่ในตึกร้าง !?
ตุบ
ครืด
ฉันจะไปพามา !!
ไหนบอกว่าจะกลับบ้านไงล่ะ !?
คายามะ !
ตุบ ตุบ ตุบ
คายามะ !
ไม่ต้องคอยอยู่นี่แหละ
คายามะ ฉันไปด้วย !
มาซารุ !!
แอ๊ด แอ๊ด
แต่หาอิเคงามิเท่าไหร่ก็ไม่เจอ
มาซารุ
เฮ้ย
คายามะขึ้นไปดูที่ชั้น2ก่อน
ประตู!! เปิดอยู่จริงๆด้วย !
คงอยู่ห้องใต้ดิน !
เออใช่ !!
ตรงหน้าต่างชั้น2มีใครอยู่...!!
เอ๊ะ !?
มาซารุ !!
อ๊ะ !

แอ๊ด
ปัง
!?
แกรก
ประตูปิดเอง !
ทำไงดี มืดตึ๊ดตื๋อ มองไม่เห็นเลย!!
ตึก
ต้องลองเปิดดู
ตึก
อา
เอ๊ะ นั่น
กึ๊ง
โอ๊ย !!

เพล้ง
!
ลูกกรงเหล็ก !?
อะไรกัน !?
ทำไมที่นี่มีลูกกรงเหล็กด้วย!?
ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ
อ๊ะ
......
มีคนอยู่ด้วยรึ?
โอ
ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ~ ฮือ ฮือ~ ฮือ~
!!
ตึง

เต็มไปหมดเลย....!?
คน...!
ฮือ ฮือ ฮือ~~ ฮือ ฮือ ฮือ
เชลยต่างชาติ....!
ฮือ ฮือ
ผะ... ผี... ออกมา
กึก กึก กึก กึก
นึกออกแล้ว ที่นี่....
ที่นี่เป็นห้องใต้ดินนั่น!?

มีคนลงมา!
กึก กึก
ตึง
กึก กึก กึก
อ๊ะ
เลือดติดอยู่!!
แกร๊ก
แอ๊ด
ขอร้อง...
อ๊ะ
ผมถูกขังอยู่
ช่วยผมด้วย!
แก๊ก
กึก
ช่วยด้วย
ตุบ
แหวอ แหวอ แหวอ
อะ..
อ๊ะ...
อึ..
กึก กึก กึก กึก กึก กึก กึก

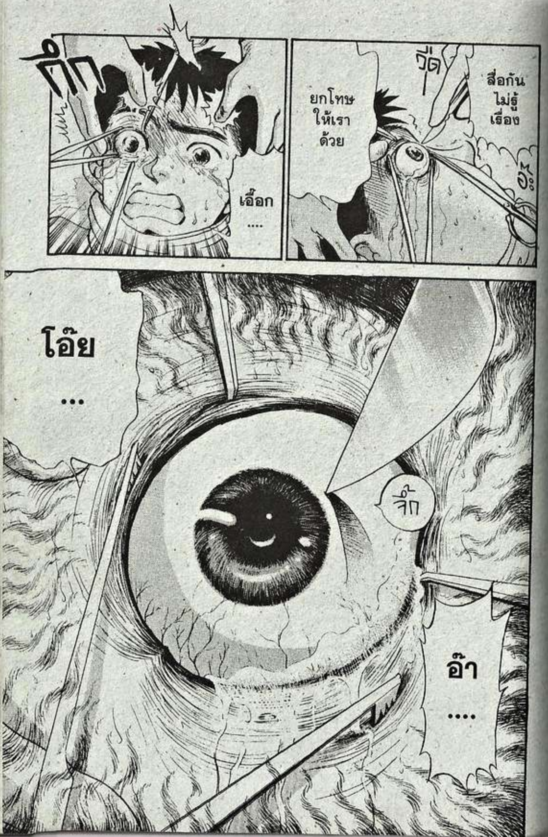

อึ๊ก
...
อึก
...
อ๊ะ
!!
!?
อุ๊บ
—

แก๊ก
อึ๊ก
...
พื้น
กระ
เบื้อง
...
อ๊ะ
นี่มัน
ห้องวิทย์
นี่!?
ตึก
โอ๊ะ!?
ขยับ
ไม่ได้
!!
ปึ๊ด
ปึ๊ด
อย่านะ!
จะทำ
อะไร
!?
อึก อึก อึก
อึก—
อึก อึก อึก
นี่
อะไร
!?
ปึ๊ด
อึ๊ก
...
ปึ๊ด
ปึ๊ด
ปิดตา
ไม่ได้
!!

อึ๊ก ...
ทุกคน... กำลังมองเราอยู่ !!
พวกวิญญาณ ...
ตึก
อึ๊ะ
จะทำอะไรน่ะ!?

วิ้ง
มีด.. ผ่าตัด !!
!!
ปึ๊ด
อึ๊บ อึ๊บ ~~~
กรึ๊ก กรึ๊ก
อึ๊ก อึ๊ก อึ๊ก
อย่า
อึก ...
ปึ๊ด ปึ๊ดปึ๊ด

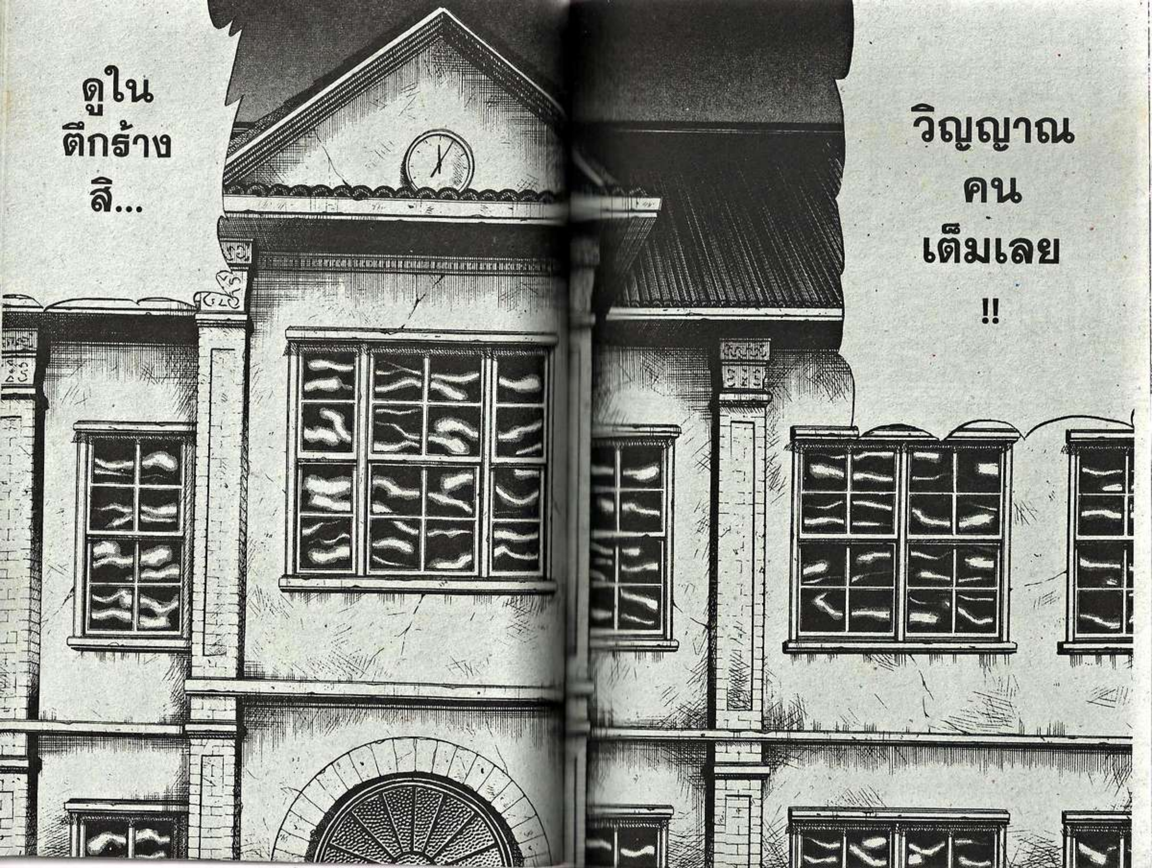

ช่วย.. ด้วย
ตั้งใจ จะผ่าตัด เรา !?
อึ๊ก อึ๊ก
พวก... นี้
หลุด แล้ว
พรวด
จะ แก้แค้น เรื่อง สมัย ก่อน ....
ขอร้อง ล่ะ ....!!
ขอโทษ! อภัย ให้เรา ด้วย !!
พวกเรา ไม่ได้ ตั้งใจ
เรา ไม่น่าไป เปิดประตู เลย !!
ขอ โทษ จริงๆ
ขอโทษ ที่เรา ไปลบหลู่
กึก

ถึก
ยกโทษให้เราด้วย
วี๊ด
สื่อกันไม่รู้เรื่อง
อ๊ะ
เอื๊อก ....
โอ๊ย ...
จึ๊ก
อ๊า ....

I'M ....
I'M SORRY !!

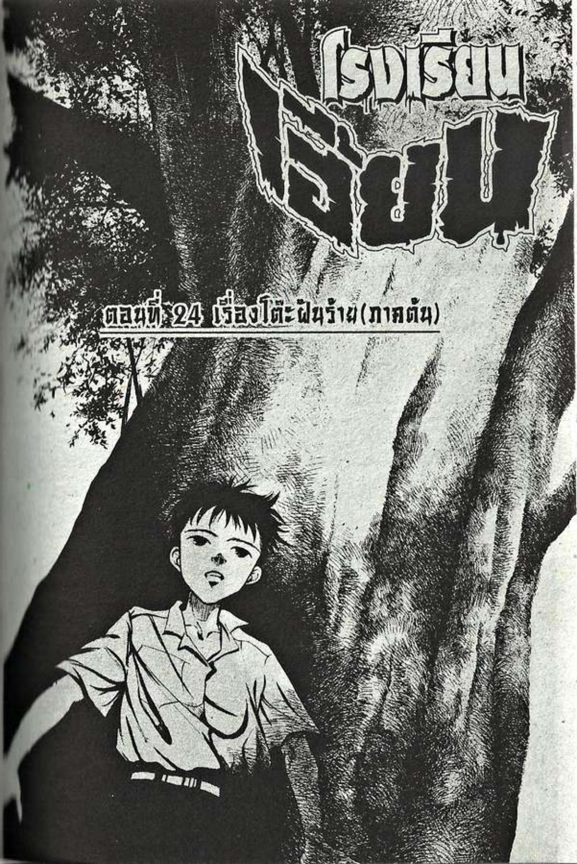

วิญญาณไปหมดแล้ว ....
ช.. ช่วยด้วย ....

ฮิไรเอะออกตามหาทาคายามะที่สลบอยู่ด้วยความเป็นห่วง
เขาตื่นหลังจากที่รอดมาไม่นาน
อิเคงามิสลบในห้องวิทย์ที่เดียวกับคายามะ แล้วทั้ง3คนจึงออกจากตึกร้าง
ทำไมทั้ง2คนสลบอยู่ในห้องวิทย์ล่ะ...
ว้าย !!
ทำไมหน้าเธอ2คน
เอ๊ะ ...?
คายามะหน้าตาเหมือนเชลยที่ถูกจับไปนาน
ส่วนอิเคงามิกลายเป็นคนผมหงอก
คงเพราะทั้งคู่โดนผีเล่นงานนั่นเอง
ฉันไม่เข้าไปในตึกร้าง.. อีกแล้ว
ฉันด้วย ...
อ๊ะ !!
นั่นอะไร ...

ดูใน
ตึกร้าง
สิ...
วิญญาณ
คน
เต็มเลย
!!

2-3วัน หลังจากนั้น พวกเขา ทำบุญ ให้คนตาย ทุกคน
พวกผี ไม่มา ก่อกวน อีกแล้ว
หลังจาก นั้น ไม่กี่ปี ...
ตึกร้าง โดน ไฟไหม้
วิญญาณ มากมาย ในตึกร้างนั้น หายไปอยู่ไหน ...
ลือกันว่า มันพเนจร อยู่ในห้อง ที่ล็อคประตู กับที่ๆไม่ได้ใช้ ของโรงเรียน
เพราะฉะนั้น อย่าไปเที่ยว จุ้นจ้าน ในสถานที่นั้น จะดีกว่า ....

โรงเรียน
เฮี้ยน
ตอนที่ 24 เรื่องโต๊ะฝันร้าย(ภาคต้น)

ซัมเมอร์ แห่งความสุข จบลง และเริ่ม เปิดเทอม2
ช่วงวันหยุด เที่ยว จนเหนื่อย ติดนิสัย นอนดึก
คุณเลย มาหลับ ใน ห้องเรียน
ตอนที่ เผลอหลับไป คุณ เคยฝันร้าย รึไม่?
ถ้าเป็น แค่ฝันร้าย มันคงจะ จบกันไป ....
เมืองที่ ชิบาตะ มิจิโอะ (ชื่อสมมุติ) ม.1 อาศัยอยู่ ในจังหวัดy
ถนนกลับบ้าน เส้นใหญ่สายหนึ่ง มีเมืองที่ยังเหลือ วัดเก่าๆ กับต้นไม้ใหญ่ๆ เป็นหย่อมๆ
โรงเรียน ของชิบาตะ สร้างใหม่ เมื่อหลายปีก่อน เทียบกับในเมือง นับว่ายังใหม่ อยู่

โอ อา
โอ
กึง
เบอร์ 30 .... หลังสุด เลย
จะมี การเปลี่ยน ที่นั่งทุกๆ เปิดเทอม ใหม่
ห้อง ของ ชิบาตะ มิจิโอะ
แซ่ด แซ่ด แซ่ด
ชิบาตะ —
มิอุระ แกได้เบอร์ อะไร
เบอร์ 29
แก นั่งหน้า ฉันน่ะสิ !
เอ๊ะ
โห.. แกอยู่หน้า ฉันเหรอ ไม่เอานะ
แซ่ด
ฉันน่า จะได้นั่ง ข้างหน้า แกสิ
เอ๊ะ
ว้า แซ่ด
ข้าง หลัง
หน้า สุด เลย
แซ่ด
มิอุระ มาซาโทชิ (ชื่อสมมุติ) เป็นเพื่อนที่ สนิทที่สุด ในชั้น ของชิบาตะ

อ้าว ?
โต๊ะนั่น
ไม่เห็นเหมือนตัวอื่นเลย !?
นั่นโต๊ะแกนี่
หา
ใช่จริงๆ ด้วย
ทำไมต้องเป็นแค่โต๊ะของฉันตัวเดียวด้วยนะ !?
ไม่อยากนั่งเลย !?

โต๊ะสีดำเงาดูโบราณซะมัด !!
ขอครูเปลี่ยนสิชิบาตะ
ชิตาบะขอครูเปลี่ยนโต๊ะใหม่
แต่ครูบอกว่าต้องทนไปสักพักเพราะมีนักเรียนใหม่ย้ายเข้ามาโต๊ะไม่พอตัวหนึ่ง
ทนอีกหน่อยก็แล้วกันนะ
นะ
โห~~~
โกดัง
第一倉庫
โต๊ะนั่นเอามาจากโกดังเฟอร์นิเจอร์
ได้ยินมาว่าเจอตอนรื้อตึกเก่า
ฮึ ต้องทนจนกว่าโต๊ะใหม่จะมา
ช่วยไม่ได้—
เฮ้อ
ไม่อยากให้เปิดเทอมใหม่เลย~
อ๊ะ....!

พื้นโต๊ะมีลายไม้ ....
เห็นชัดมากเลย !?
นี่มันอะไร
ได้ยินเหมือนเสียงคนร้องเลย
....
มองเหมือนเห็นเป็นคนเลยขนลุก ....

ชั่วโมงแรก
เรามาตอบการบ้านที่ให้ไป
ตอนซัมเมอร์ทีละคนนะ
อา ....
กริ๊ง
เสียงกระดิ่ง ....
กริ๊ง
เหมือนกระดิ่งในวัดเลย
กริ๊ง
... เอ? แถวนี้มีวัด
อ้าาว
ง่วงชะมัด
อึ๊
ด้วยเหรอ ...?
....
....
วืด
แก๊ก
ไม่ไหวแล้ว ....

แปล๊บ
โอย ....
อูย ....
แปล๊บ
เป็นอะไร ชิบาตะ ?
ปวดท้อง ....
ครูครับ ชิบาตะ ปวดท้อง ครับ
พาไป ห้อง พยาบาล นะครับ !?
หา
ชิบาตะ ไหวมั้ย!? รีบพาไป เลย
หา
กึก
ไหวมั้ย ชิบาตะ ?
โอย... ไม่ไหว แล้ว ...
พวก เธอ !

ตอนนี้ ชั่วโมง เรียน ใช่มั้ย
มาทำ อะไรกัน ที่นี่ หา!?
ครู การ เรือน ....
ครูโออิชิ... เขาปวดท้อง ผมจะพาไป ห้องพยาบาล ....
ปวด ท้อง ....
อย่ามา หลอกกัน หน่อย เลย
อูย
จริงๆ นะ ครับ!
ครูคิคุคาวะ สอน ภาษาอังกฤษ อนุญาตแล้ว
มิอุระ ไม่ไหวแล้ว รีบพาไปที ....
ชิบา ตะ !?
ไปสิ !
อูย
แก๊ง
กึก
เอ๊ะ ?

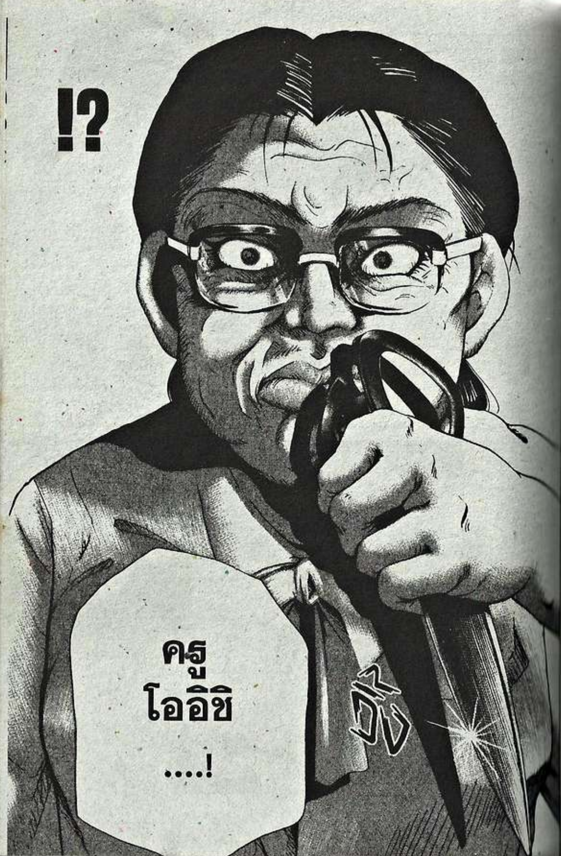

ตามใจตัวเองได้ยังไง!
ฉันยอมนิ่งเฉยไม่ได้!!
คะ...
ครูโออิชิ!?
ตุบ
เด็กเหลิงหมด....
ต้อง~~~
ให้เจอบทเรียนเจ็บๆ ขะมั่ง!!
ควับ
จะได้รู้สำนึก!!
ครู!?
หวา
อย่านะครับ....
คะ....
อ๊า

อ๊าา
พรวด
!?
เอ๊ะ ....?
ห้องเรียนนี่...?
ทำไม ...
ชิบาตะเป็นอะไร ?
....
ฝันไปน่ะเอง ....
เฮ้อ
ปั๊บ
ชิบาตะ !!
อ๊ะ
ขึ้นเทอม2แล้วยังแอบหลับอีก
ชิบาตะหลับในห้องเรียนเลยโดนทำโทษให้คุกเข่า
เมื่อคืนนอนแล้วทำไมยังหลับอีกนะ ~
เฮ้อ~
ไปนั่งคุกเข่าหน้าห้อง !
คะ.. คุณครู ~
ชิบาตะเจอดีเลย
คิก คิก
แปลกจัง !

แต่ฝันไม่เข้าท่าเลย?
!?
กึก กึก
อ๊ะ
ตึก ตึก ตึก
ครูโออิชิ !?
เหมือนในฝันเลย!
อ๊ะ
ตึก ตึก ตึก
ทะ.. ทำไงดี
ถ้าเหมือนในฝัน
ตุบ ตุบ ตุบ
จู่ๆ โดนครูเล่นงาน ....
ตุบ ตุบ ตุบ
กึก กึก
....
ตึกตัก ตึกตัก
กึก
!?
หยุดแล้ว !!
เป็นไปไม่ได้มั้ง ....!?

....
!!
แก๊ก
เอา กรรไกร มาด้วย ....!!
เหวอ.. ช่วย ...
ควับ
อุ๊ย เป็นอะไรไป? หนูตกใจมากเหรอ ....
อึ๋ ....
หึๆ คงทำให้ครูโกรธมากสินะ
ทำไมโดนให้คุกเข่าล่ะ?
เอ๊ะ ...?
อ้าว ?

เอ่อ นั่งหลับครับ ...
อ้าว ไม่ไหวเลยนะ
คราวหน้าจะนอนอย่าให้จับได้ล่ะ
ครู โออิชิ ?
แต่ ชั่วโมงเรียนหลับพอประมาณดีกว่านะ
....
ครับ !
ตุบ
ตุบ
ตุบ
จะไปเหมือนในฝันได้ยังไง —
ครูออกจะใจดี
อุ๊บ ...
โอย... ปวด
อูย ....
ครู..! โออิชิมาพอดีเลย
ผมปวดท้องฮะ ....
ทำไม... จู่ๆมาปวดท้อง
เหมือนในฝันเลย ....
เธอเป็นอะไร !?

!?
อึ้ง
ครูโออิชิ
....!

ตึ๊บ
ตุ๊บ ๆ
ครู..
ถือกรรไกร
มาทำไม!
ฮะ...
ไม่ต้อง
พูดมาก
!!
วูบ
ควับ
เหวอ
ควับ
นึกว่า
เป็นเด็ก
จะยอม
ให้รึ
....
เห็นดี
ด้วยล่ะ
ได้ใจ
อ๊า
อ๊า
เหมือน
ในฝัน
เลย
!!
ตึก
ช่วย
ผม
ด้วย
!!
ใคร
ก็
ได้
ควับ

ครูคนอื่นได้ยินเสียงชิบาตะร้องจึงออกมาห้ามครูโออิชิ (ชื่อสมมุติ)ไว้
ปล่อย
ปล่อย
......
ครู เป็นอะไรอย่า !!
แหวว
แหวว
แหวว
ครูโออิชิ !!
กรี๊ด
โอ
วันต่อมา
หาฝันบอกเหตุรึ!?
ครูโออิชิจำอะไรไม่ได้เลย
เหมือนความจำเลือนวูบหนึ่งเลย
ซุบซิบ
บอกชิบาตะว่าครูโออิชิสอนการเรือนได้ไม่ดีเลยคิดมาก
ครูประจำชั้น
ซุบซิบ
ตอนปวดจนขยับไม่ได้ครูโออิชิถือกรรไกรมา ....
จู่ๆ เกิดปวดท้องเหมือนในฝัน...
ตอนฉันง่วงๆ ฝันว่าโดนครูโออิชิทำร้าย
อืม
เหมือนในฝันพอดี —
มันบังเอิญล่ะมั้ง
แต่ว่า !
นี่ นี่
แกว่าจริงรึ ?
แกเลยคิดว่าฝันบอกเหตุรึ!?

เรื่องแบบนี้มันคงไม่เกิดบ่อยๆ หรอกน่า .....
อ๊ะ ครูมาแล้ว!!
ใช่สิ !!
ใช่...เหรอ —
นับวันเสียงที่ได้ยินจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นจากคืนเงียบสนิท...
วันรุ่งอรุณเหมือนเคยจากที่ไหนสักแห่ง
ทำไมง่วงนะ ?
ไม่ไหว
อ๊ะ ....
กึก
เมื่อวานช็อกยังจะหลับลงอีก ....
เฮ้อ
ทำไมง่วงขะมัดเลย
....เอ๊ะ !?
อ๊ะ

ทุกคน!?
มั่บ
จะทำอะไร!!
จะ...
มั่บ
หน้าต่าง!?
!
อย่านะ
ปล่อยฉันลง
เอาฉันลงนะ!
จะทำอะไรกันแน่!?

ทุกคนจ้องเราทำไม?

!!
ทุก คน ....
....

อ๊า ....
โอ้ย ....
.... อึ๊ก
ฝัน ไป ...!?
ฝัน อีกแล้ว ....
แฮ่ก ตกใจ หมด เลย
เอ๊ะ ?
ทำไม เงียบ ผิดปกติ ...

ชิบาตะม.1 ได้นั่งโต๊ะเก่า หลังสุด ตอนเปลี่ยนโต๊ะ เมื่อเปิดเทอม2
โต๊ะนั่นเอาออกมา จากโกดัง เพราะมีนักเรียน เข้าใหม่ โต๊ะจึงขาดไป ตัวหนึ่ง
ชิบาตะ บ่นกับครู แต่จำต้อง ทนนั่ง
เขารู้สึกว่า โต๊ะดู น่าขนลุก
ตอนเรียน ชิบาตะ หลับไป และ
ฝันเห็น ครูโออิชิ มาทำร้าย
ชิบาตะ โดนทำโทษ คุกเข่า หน้าระเบียง เพราะหลับ
และโดน ครูโออิชิ ทำร้าย เหมือน ในฝัน
วันต่อมา เขาเล่าให้มิอุระ เพื่อนสนิทฟัง แต่เขาไม่เชื่อ
พอชั่วโมง เรียน ชิบาตะ ง่วงอีก
ฝันเห็น โดนเพื่อนๆ ในห้อง จับโยน หน้าต่าง
แต่พอ ตื่นขึ้นมา ด้วย ความกลัว ....
!?
ทุกคน กำลังมอง มาทางเรา
เหมือนฝัน เมื่อกี้ เลย ...!?
เป็นไป ไม่ได้ ...

โรงเรียน
เฮี้ยน
เหมือนฝันเลย ....!!
ตอนที่ 25 เรื่องโต๊ะฝันร้าย(ภาคจบ)

ทุกคนกำลังมองเราอยู่ !!
ทำไม.. เป็นไปไม่ได้ ....
พรวด
จะจับเราโยนหน้าต่างเหมือนในฝันเหรอ...
ตึง
อ๊ะ... จะทำยังไงดี ...
!?
เอ๊ะ.. อะไร !?
กึก
เหวอ ....
อ๊า อย่า —
โอ โอ โอ โอ

ช่วย ด้วย —
ช่วย ด้วย
อย่า
กึ๊ง ก่อง —
กึ๊ง ก่อง —
อั๊ก อั๊ก อั๊ก
....
ชิบาตะ ?
...
พวกเรา เป็น อะไร เนี่ย ...?
อ้าว ?
อ๊ะ
กึก
ตุ๊บ
อุ๊บ ....

แปลก คน —
อะไร รึ?
เอ้า ยืนขึ้น สิ
โอ้
ต๊าย ตลก เชียว
ทำ หน้าตื่น อยู่ได้
แกไปนั่ง อยู่กับพื้น ทำอะไร
จำอะไร ไม่ได้ รึ
... ทุก คน
ชิบาตะเกิด กลัวขึ้นมา วันนั้น ขอกลับบ้าน เร็ว
มันบ้า อะไร กัน...
เป็น อะไรไป อีกล่ะ ?
แก ท่าจะ เพี้ยน
มิอุระ... แกด้วย เหรอ ?
ครูโออิชิ ถึงบอกว่า จำอะไร ไม่ได้ ....
มิ น่า
ทำไม ทุกคน จำไม่ได้ นะ?
......

จากนั้น ชิบาตะ ไม่ค่อย ยอมหลับ แม้แต่ที่บ้าน
เรา .... กลัว ง่วง ....
พอ1อาทิตย์ ร่างกาย ซักโทรม ไม่ไป โรงเรียน
คืนหนึ่ง มิอุระ เพื่อนสนิท โทรมาหา
RRRR
ตอนแรกมิอุระหัวเราะ เรื่องที่ชิบาตะเล่า แต่หลังจากนั้น จึงปรึกษากันเคร่งเครียด
.... เอ๊ะ ?
ฉัน ว่า
คนเยอะแยะ เสียงหนวกหู ไม่น่า จะหลับได้
มาโรงเรียน ดีกว่า อยู่คนเดียว ในห้องนะ
อ๋อ..อือ.. คงใช่ นะ ....
อื้อ
ชิบา ตะ ?
หงึก
อืม.. รู้แล้ว จะไป
วันต่อมา ชิบาตะ ไปโรงเรียน พยายามไม่หลับ จนถึงชั่วโมงที่6 .....

มันเหมือน เป็นการทำนาย สิ่งที่กำลัง จะเกิดขึ้น ....
!
ไม่.. น่าเชื่อ !?
เหมือน กับว่า ....
ทุกคน โดน ความฝัน ชักใย ....
ทั้ง 2ครั้ง เลย
จะ.. กลายเป็น ความจริง !?
สิ่งที่ เราฝัน
คราวนี้ ตายแน่ๆ เลย
จะทำ ไงดี !?
ถ้า ใช่จริง
พอหลับ เราจะ ฝันร้าย อีก ...

อีกนิดเดียว จะเลิกเรียน แล้ว
หน อีก หน่อย
อืม ~
คลั่บ คลั่บ
ซึ้ง
......
ชิบาตะ
ชิบาตะ !
เอ๊ะ ?
มิอุระ ?
เขาทำเวร กันเสร็จ กลับบ้าน กันหมด แล้ว
ตั้งแต่ !? เมื่อไหร่
ฉัน หลับไป รึ ....
พรวด
ฝันร้าย รึ?
.... เปล่านี่ ....
งั้นคง ไม่ เป็นไร แล้ว
ถ้าไม่นอน ซะมั่ง ร่างกาย จะแย่นะ

เออ ....
ใช่ ไม่ฝัน แล้วนี่
กินยา นอนหลับ สักนิดสิ
ขอบใจ นะ... มิอุระ
จริง อย่างแกบอก มาโรงเรียน จะดีกว่า
.... เหรอ ?
งั้นแก น่าจะตอบแทน ฉันมั่งนะ
จะเอาอะไร ให้ฉันเลี้ยง เหรอ !?
ได้สิ แต่อย่า แพง นักนะ
ไม่ หรอก
ไม่แพง หรอก ....
วางใจ ได้ !
ปึ้ด
เหวอ !?

กรี๊ก
ฉัน อยากได้ หูแก ....
มิอุระ !?
มิอุระ แก ...!!
!!

ติ๊ก
ติ๊ก
ติ๊ก
อย่า นะ ....
อย่านะ มิอุระ ....
อย่านะ

ปี๊ด
อ๊า
!?
ตื่นรึยัง ชิบาตะ
ครู ....
ปี๊ด
ครูคนอื่นเขามาฟ้องกันเรื่องเธอนอนหลับ
นี่ไม่ใช่วันหยุด
เลิกนอนดึกได้แล้ว
....
วันนี้เธอต้องทำเวรคนเดียว
เข้าใจมั้ย
ครับ ....
....
....
ฝันร้ายอีกแล้ว ....!!

ชิบาตะฝันร้ายรึ?
อึ๊ก
กึก
ทำไงดี ปล่อยไว้ ....
มิอุระจะตัดหูเราด้วยคัตเตอร์
ตึก
ชิบาตะ ....
คัตเตอร์ ....
......
หลังเลิกเรียน——
ชิบาตะ
ฉันช่วยทำเวรมั้ย
ทำคนเดียวเหนื่อยแย่
กึก
ช่วยเหรอ ....
?
ทำไมเหรอ? ชิบาตะ

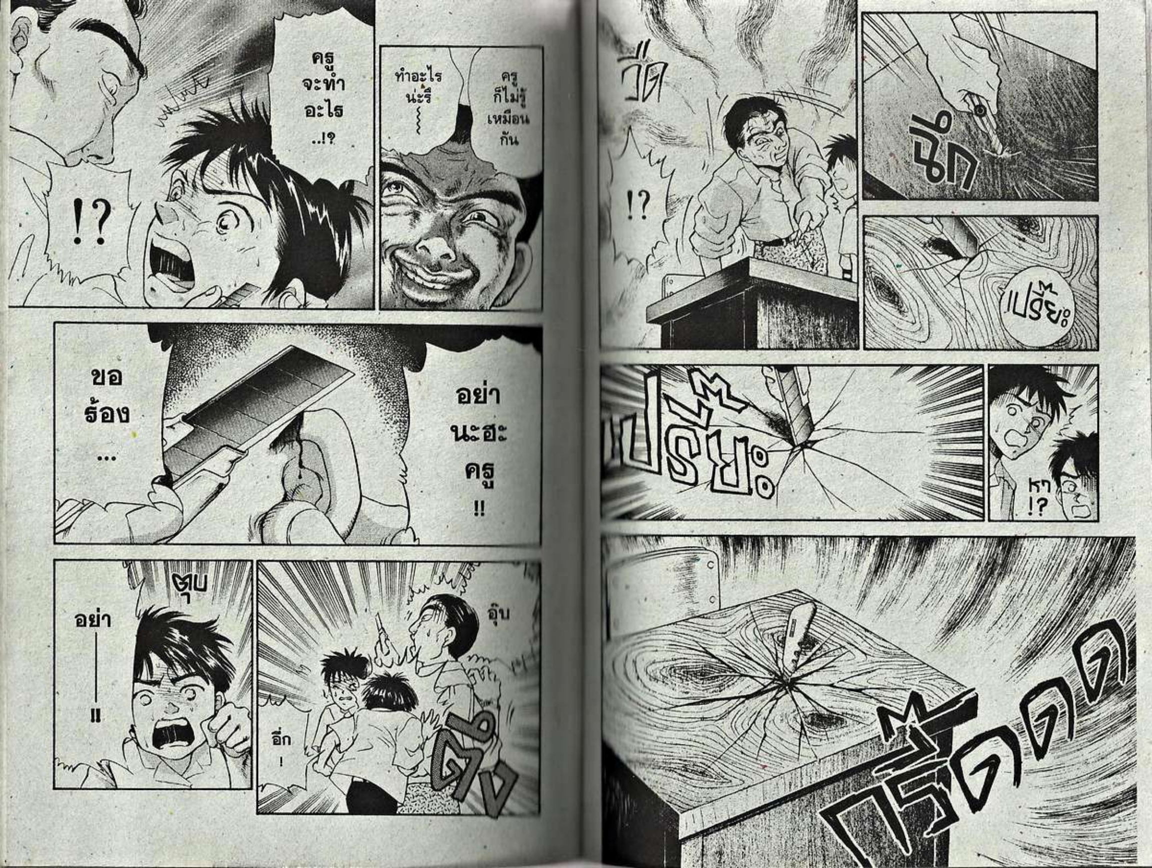
ชิบาตะ
?
อื้ย
....
!
อ๊ะ
อ๋อ
แกฝันร้าย
ถึงฉัน
งั้นสิ
!
......
ฉันไม่ได้
ทำอะไร
ใช่มั้ย!
รีบทำเวร
แล้วกลับกัน
เถอะ
แอ๊ด
ไม่
จริง
....
เอ๊ะ
?
วางใจเหรอ
แกจะตัดหู
ฉัน
ฉัน
รู้นะ
!!
แก
...
ชิบา
....
ตึก
โอ๊ะ
ฟุบ
อย่า
เข้า
มา
ใกล้ฉัน
นะ
!!
ชิบาตะ
....!!
ฉันจะไป
ทำแบบนั้น
ได้ไง
!!
อ๊าาาา
ปึด
โอ๊ย
...!!

......
ปึด
ปึด
จะตัดหูฉันในฝัน
ก็..ก็แก....
ชิบาตะ....
แปะ
แปะ
วางคัตเตอร์ไว้แล้วมาคุยกันก่อนสิ
มิ มิอุระ
ไม่ปล่อยนะ
ก็ฉันจะไปทำแบบนั้นทำไมเล่า
หน็อย....
ถือของแบบนี้มันอันตราย....
อ๊ะ
บ้า ใครจะทำแก....
อะ... เหวอ
......

เรื่องอะไรกัน?
อ๊ะ
ชิบาตะ!?
ช่วยด้วย——
ครู!
พวกเธอทำอะไรกัน
อย่าไปเชื่อเขานะครับครู
โกหก!
มิอุระจะตัดหูผม!
ครูฮะ มิอุระ....
ครู ผมเปล่านะฮะ ชิบาตะเขา...
ชิบาตะ! พูดอะไร!?

ครู จะทำ อะไร
ขิบาตะ ....

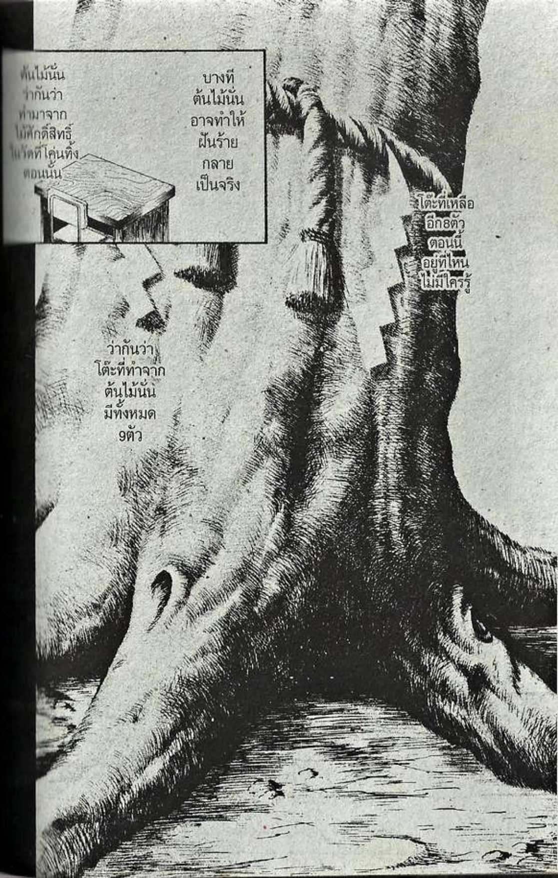
หมับ
!?
เสียงนี่ อะไร ...
รู้ ใช่มั้ย ?
ครู !?
ครู จะทำ อะไร ....
กรึ๊ก
แก๊ก
ฉัน อยากได้หู แก ....
อ๊ะ
หือ ขิบาตะ

!?
ครู จะทำ อะไร ..!?
ทำอะไร น่ะรึ ~~~
ครู ก็ไม่รู้ เหมือน กัน
ขอ ร้อง ...
อย่า นะฮะ ครู !!
ตุบ
อย่า —— !!
อุ๊บ
อึ๊ก !
ตึ๊ง
วี๊ด
!?
จึก
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
หา !?
กรี๊ดดดด

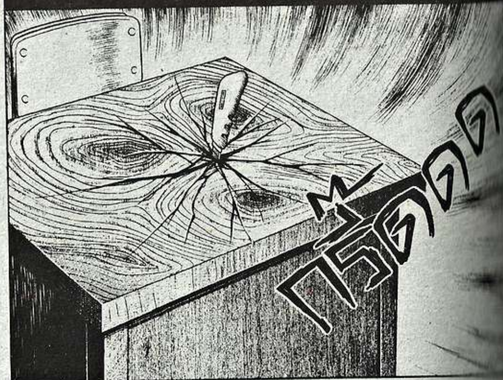
ซ่า ซ่า
โต๊ะ ....
ตั้งแต่ โต๊ะ ประหลาด นั่น หายไป
ที่ขิบาตะฝันร้าย แล้วกลายเป็นจริง ก็หายไป
พอโต๊ะละลาย กลายเป็น ผุยผง ครูสลบไป เมื่อไหรไม่รู้
ตุบ
หลังจากนั้น ถึงได้รู้ว่า โรงเรียนที่ขิบาตะ อยู่สมัยก่อน เป็นวัด
พอฟื้นขึ้นมา จำอะไร ไม่ได้เลย
....

บางที ต้นไม้นั่น อาจทำให้ ฝันร้าย กลาย เป็นจริง
ต้นไม้นั่น ว่ากันว่า ทำมาจาก ไม้ศักดิ์สิทธิ์ ในวัดที่โค่นทิ้ง ตอนนั้น
ว่ากันว่า โต๊ะที่ทำจาก ต้นไม้นั่น มีทั้งหมด 9ตัว
โต๊ะที่เหลือ อีก8ตัว ตอนนี้ อยู่ที่ไหน ไม่มีใครรู้

MONSTER CHARACTER NO.11

โต๊ะฝันร้าย

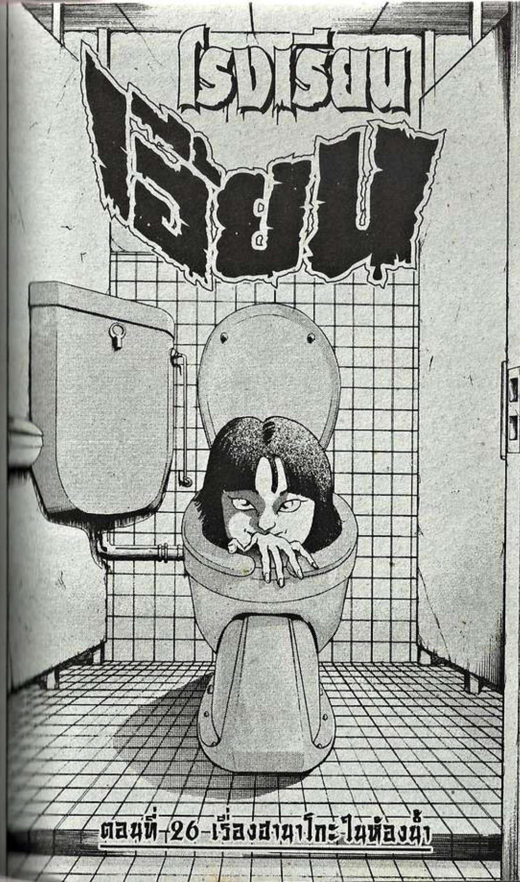
สูง:100ซม. **หนัก**:9กก. **อายุ**:125ปี

ของที่ชอบ:นักเรียนที่ชอบหลับบนโต๊ะ,คนที่ชอบของเก่า

ของเกลียด:เด็กที่ชอบขูดเก้าอี้,การสลักชื่อด้วยมีดหรือปากกาบนโต๊ะ

จุดสังเกต:เป็นโต๊ะหนึ่งในเก้าตัวที่ทำจากไม้โกชินโบกุ เพราะเป็นโต๊ะเก่ามันจึงเลอะรอยนิ้วมือจนเป็นสีดำไปทั้งตั จะยกเว้นก็ผิวหน้าโต๊ะที่เห็นเป็นวงเส้นอายุชัดเจน

การกระทำ:โต๊ะฝันร้ายจะชักชวนให้นักเรียนขี้เซานอนหลับบนโต๊ะ และจะทำให้เห็นฝันร้าย,หลังจากนั้นนักเรียนคนนั้นจะได้พบเหตุการณ์เหมือนที่ตัวเองฝัน ทำให้จิตใจอ่อนแอและตายในที่สุด

คุณเคย ได้ยินเรื่อง ฮานาโกะ ในห้องน้ำ บ้างรึไม่ ?
เรื่อง ฮานาโกะ มีอยู่มากมาย ในแต่ละ โรงเรียน
ในห้องน้ำ ที่ไม่มีใคร ถ้าเรียกชื่อ ฮานาโกะ ว่ากันว่า จะมีเสียงตอบ
จดหมาย ประสบการณ์ และเรื่อง น่ากลัวของ ฮานาโกะ
มี มาก มาย
เรื่องนี้จากนิชิมูระ โทชิยูกิ (ชื่อสมมุติ)จังหวัดF บางทีอาจจะเกี่ยวข้องกับ เรื่องของฮานาโกะ ....
มิ้ง—
มิ้ง
นิชิมูระ โทชิยูกิ ม.2 อยู่ชมรม ยูโด
มิ้ง—
มิ้ง—
มิ้ง—
นักเรียนม.1-2ในชมรม จะมีการเข้าค่ายฤดูร้อน เพื่อเก็บตัว งานแข่งนักเรียนใหม่ ในฤดูใบไม้ร่วง
และทุกคืน จะมีการ เล่าเรื่อง น่ากลัว ก่อนนอน
ตรง มุมห้อง นั้น มีเกลือ วางอยู่ ...

คงมีใคร ทิ้งผิด มั้ง
แล้ววันหนึ่ง มีเสียงติ๋งติ๋ง จากเพดาน ...
อึ๊ก
พอ เงยหน้า ขึ้นไป ดู
มัน เป็นเลือด หยดลงมา ...
ฉันก็ เคยได้ยิน เรื่องนี้ ซาโน
เป็นวิญญาณ คนที่โดน โคมไฟฟ้า ทับตาย ใช่มั้ย ?
นิชิมูระ โทชิยูกิ(ชื่อสมมุติ)
โธ่เอ๊ย แกอย่าขัด จังหวะสิ นิชิมูระ
ซาโนยูตะ (ชื่อสมมุติ) ชอบเล่า เรื่องผีมาก ชอบเล่า ให้เด็กม.2 กลัวบ่อยๆ
ฮึ่ม
กลัว อ่ะ
คืนนี้ก็มี การเล่าเรื่อง น่ากลัวกัน อีกเช่นเคย ...
รู้มั้ยเขาว่า เกิดเรื่อง ในค่ายนี้ เมื่อ5-6ปี ก่อน
ไม่เห็น รู้เลย

ฉันก็แค่เคยได้ยินพวกรุ่นพี่เล่าให้ฟังเป็นเรื่อง5–6ปีก่อน
ในค่ายนี้มีห้องน้ำใช่มั้ย? ชั้น2กับชั้น1มีอย่างละ2ห้อง
ฉันก็ไม่รู้ว่าห้องไหน
มีอยู่คืนหนึ่ง เด็กคนหนึ่งในชมรมยูโดเกิดปวดท้องกะทันหัน เลยไปเข้าห้องน้ำ
กริ๊ง
กริ๊ง
เขาได้ยินเสียงกระดิ่ง
ดังกริ๊งๆ.. แว่วมาแต่ไกล
เขาก็ไม่รู้ว่ามันคืออะไร เสียงมันดังใกล้เข้ามาเรื่อยๆ
เสียงมาหยุดที่หน้าห้องน้ำ เขารู้สึกว่ามีใครยืนอยู่ที่หน้าประตู
กริ๊ง
กริ๊ง
ซ่า
เด็กคนนั้นคิดว่าคงมีใครมาล้อเล่น แล้วเขาก็ได้ยินเสียงพูดประสานกับเสียงกระดิ่ง
มาสวมหมวก
อ๊ะ
สีแดงกันมั้ย

มาสวมหมวกสีแดงกันมั้ย~
กริ๊ง
วิ้ง
กริ๊ง
มาสวมหมวกสีแดงกันมั้ย~
น้ำเสียงที่พูดฟังดูแปลกๆ
....
เขาเริ่มกลัวมากขึ้น
ในที่สุดก็หมดความอดทนตะโกนออกไปว่า
แกล้งกันอยู่ได้
ถ้าสวมได้ก็ลองมาสวมดูสิ
เขารู้สึกเหมือนมีใครอยู่ข้างหลังเลยหันไปดู ....

โธ่เอ๊ย.. อย่าหลอกกันสิ
เสียงร้องทำให้พวกในชมรมยูโดตกใจพอไปดูที่ห้องน้ำ
ที่นั่น ...
ตึก ตึก
เหวอ
ศพของคนนั้นมีรอยเปื้อนเลือดที่หัวเหมือนสวมหมวกสีแดง
ตามผนังจะมีรอยมือเล็กๆ เปื้อนเลือดมากมาย

อิซึมิ อึ..อืม นิดหน่อย
ฉันนึกภาพออกเลย
นิชิมูระไม่กลัวรึ ...?
รอยมือเปื้อนเลือด ...
บรื๋อ
แกล้งทำเป็นหลับเร็ว !!
ฟุบ
แย่แล้ว
อ๊ะ !
ครูมา
ตึง ตึง ตึง ตึง
พวกนิชิมูระกลัวเรื่องที่ซาโนเล่า
แต่เพราะพรุ่งนี้จะมีฝึกเลยหลับกันไปเลย
คืนนั้น อิซึมิ
ที่นอนข้างๆ นิชิมูระมาปลุกเขาตื่น
โธ่เอ๊ย แกไปเองสิ~
ฉันง่วงจะแย่อยู่แล้ว
โทษที ไปเป็นเพื่อนฉันหน่อยสิ ฉันกลัวเรื่องที่เล่าเมื่อกี้
นิชิมูระ ฉันอยากจะไปห้องน้ำ
อะไรล่ะ อิซึมิ~

แต่ว่า~
เรื่องเมื่อกี้เขาแต่งขึ้นมากันเองแหละ
อืม...
อิซึมิต้องจำใจไปห้องน้ำคนเดียว
พรวด
นิชิมูระ!
ซาโน...
นี่ เราไปหลอกเจ้าอิซึมิกัน
อย่าทำให้ตกใจสิ
ฉัน.. เตรียมนี่เอาไว้แล้ว
ฮิ
กำลังรออยู่เนี่ย ว่าจะมีใครไปห้องน้ำมั่ง
ฮิ
น่านะ
ฉันไม่เอาด้วยหรอก!
ขืนทำสิ
เจ้าอิซึมิมันยิ่งปอดแหกอยู่ไม่สนุกแน่
ดูสิ นิชิมูระ พอดีเลย
อิซึมิกำลังจะเข้าห้องน้ำแล้ว
แต่ซาโนก็ดึงดันพานิชิมูระมาที่ห้องน้ำจนได้

เร็วสิ นิชิมูระ
จะเอาจริงรึ
ชิ่ว
ฮิ
ดับไฟซะ
ฮิ
ชุบชิบ
แค่ก แค่ก
หา~
ช่วยไม่ได้แล้ว
แกร๊ก
หงา
หา... ไฟดับ
.....
เอ๊ะ!?
กริ๊ง
กริ๊ง
กริ๊ง
กริ๊ง
สะ... เสียงกระดิ่งนี่!!

อึ๋ย ...
กริ๊ง
มา สวม หมวก
กริ๊ง สีแดง
กริ๊ง
กันมั้ย
กริ๊ง กริ๊ง
กึก
โอย ...
กริ๊ง
กริ๊ง
มา สวมหมวก สีแดง กันมั้ย
กริ๊ง
กริ๊ง
ประตู เปิด ไม่ออก
เปิด ไม่ออก
กริ๊ง กริ๊ง
กริ๊ง
ซาโน ...
อา อา อา อา
อ๊ากก
เล่นเกินไป มันไม่สนุก แล้วนะ
ซาโน พอที เถอะ !
ตึง
ตึง
ตึง
ไคร ก็ได้ เปิด ให้ที !!
เปิด ที
หยุด ตอนนี้ ก็ไม่มัน น่ะสิ
โธ่เอ๊ย อีกนิดเดียว น่า
กริ๊ง
กริ๊ง
เรื่อง อะไร จะหยุด

เจ้านั่น มันอาจจะ เป็นลม ไปแล้วก็ได้ !?
ซาโน พอรึยัง เปิดดูสิ !?
อ้าว? เสียง เงียบ ไปแล้ว
ตึง
ตึง
ทำไง ดี
ตึง
อ๊ะ !
อ๊าก
ซ่า
ซ่า
ซ่า
ซ่า
อิซึมิ !?
พ่าง
เพราะ งั้น
ไม่เป็นไร หรอกน่า ตื่นตูม ไปได้
นิชิ มูระ
หลีก ไป
... หน่อย
แอ๊ด
!?
อิซึมิ! เป็นอะไร รึเปล่า !?

อิซึมิ
....
หาย
ไป
ไหน
...!!
แย่แล้ว
ไป
เรียกครู
ดีกว่า
....
เราพบ
อิซึมิ
ที่นอก
ตึก
เขาปีนหน้าต่าง
บานเล็ก
ที่ห้องน้ำชั้น2
ตกลงมา
หน้ากระแทกพื้น
คอหักตาย
อิซึมิรีบปีนหน้าต่าง
หนีออกมา
แต่หัวไปครูดถูกสังกะสี
ที่เขาปิดบังแดด
เอาไว้
พอทุกคน
รีบวิ่ง
ไปดู
หัวของอิซึมิ
มีเลือดไหล
เต็มไปหมด

เหมือน
กับ
...
รอย
สวมหมวก
สีแดง
เลย
วันต่อมา
มีประกาศ
อย่างเป็นทางการ
จากครู
เรื่องอุบัติเหตุ
การตาย
ของอิซึมิ
ซาโน
ไม่ให้นิชิมูระ
เล่าให้คนอื่นฟัง
เรื่องที่ไปหลอก
อิซึมิ
และล้มเลิก
การเข้าค่าย
เตรียมตัว
กลับวันรุ่งขึ้น
คืนนั้น
นิชิ
มูระ
กับซาโนกลัว
จึงไม่กล้า
เล่าความจริง
ให้ฟัง
เข้าใจนะ
ห้ามปากโป้ง
เด็ดขาด
....
อื่...
อื่...

นี่ซาโน เป็นอะไรไป?
อึ..อึ.. ฉันปวดท้อง
ไม่ไหว.... ขอไปห้องน้ำก่อน
ไหวรึเปล่า?
อืม ไปห้องน้ำแล้วคงจะดีขึ้น....
ปัง
แปลก เจ้าซาโนไม่ค่อยปวดท้องนี่นา
....
ซาโนกลัวเรื่องอิซึมิอยู่บ้างเหมือนกัน
แต่ด้วยความปวดท้องจึงต้องไปห้องน้ำ
ซ่า
เฮือ
ค่อยโล่งหน่อย
ฟู่
พรึ่บ
แว้ก ไฟดับ...

มืดตึ๊ดตื๋อ มองอะไรไม่เห็นเลย
ใครเล่นอะไรฟะ!?
กริ๊ง
กริ๊ง
กริ๊ง
!
กริ๊ง
เสียง..กระดิ่ง!?
....
กริ๊ง
กริ๊ง
คะ..ใครกำลังเดินมาที่ทางประตู!!

ใคร
...?
ให้
ตาย
สิ
...!?
กริ๊ง
กริ๊ง
ตุบ
ตุบ
ตุบ
กริ๊ง
ตุบ
ซึ่ง
กริ๊ง
กริ๊ง
หยุด
แล้ว
เสียงหยุด
ที่หน้า
ห้องน้ำ
อ๊ะ
รึว่า
...

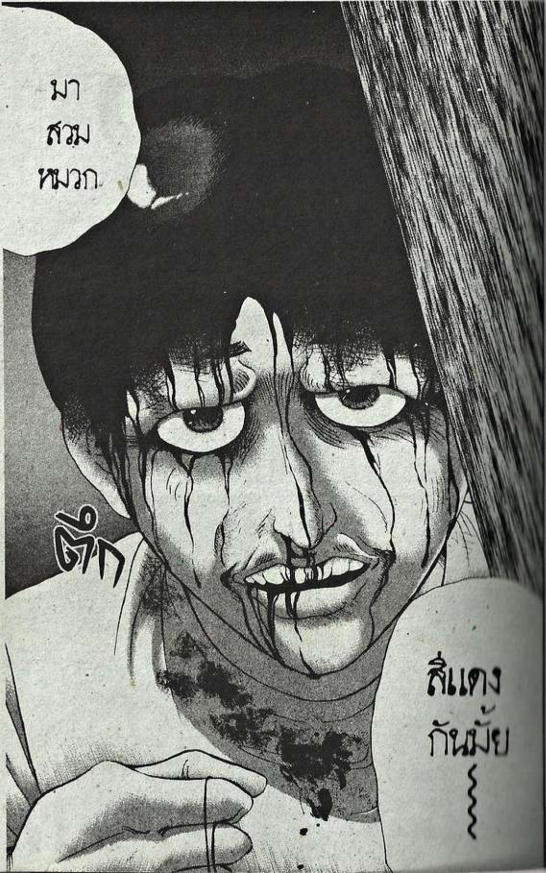

นิชิมูระ
แก
ใช่มั้ย
!?
แกรู้ว่า
ฉันมา
เข้าห้องน้ำ
มีแต่แก
คนเดียว
ที่รู้
!!
แก
ไม่พอใจ
ที่ฉัน
ไม่ให้
แกพูด
เรื่อง
เมื่อวาน
ใช่มั้ย
!!
แก๊ก
แก๊ก
นึกว่า
จะใช้วิธี
ขี้ขลาดขู่ฉัน
สำเร็จรึ
นิชิมูระ
พูดอะไร
ออกมาสิ
ตึง
ตึง
หน็อย
เปิดนะ
แก
แดง...
กันมั้ย

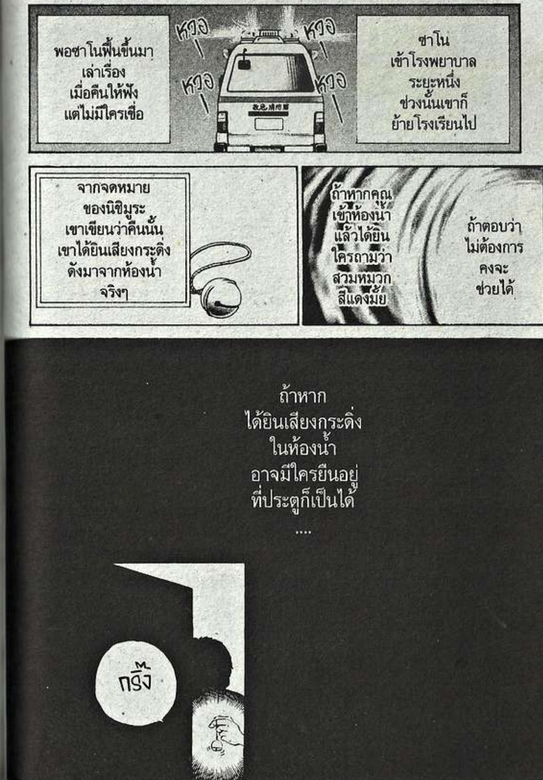

มา สวม หมวก
เฮือก
กริ๊ง
สีแดง กันมั้ย
กริ๊ง
ตึก
สีแดง กันมั้ย
มา สวม หมวก
กริ๊ง
กริ๊ง

มาสวม หมวก
กริ๊ง
กริ๊ง
พะ.. พูดไป ก็เสียเวลา เปล่า
ทะ... ทำ แบบนี้
นึกว่า ฉัน จะกลัวรึ
มากไป แล้วนะ !!
ตึ๋ง
ไอ้ ทุเรศ เอ๊ย
นิชิ ...
!?
ถ้า สวม ได้
ก็ลอง มาสวม ดูสิ

กะ... แก ...
อิซึมิ ..!!
อิ ...
กริ๊ง
กริ๊ง
กริ๊ง
กริ๊ง
กริ๊ง
ปด
กริ๊ง

มา สวม หมวก
ตึก
สีแดง กันมั้ย

อ๊ะอ๊าก
อ๊ะอ๊าก
!?
เสียงอะไร !?
พรวด
ตุบ ตุบ ตุบ
เมื่อกี้เสียงซาโนร้องนี่
เกิดอะไรขึ้น !?
ซาโน !!
ที่นั่นซาโนนอนกองอยู่ เลือดไหลนองจากหัว
หัวของเขาก็เหมือนสวมหมวกสีแดง เหมือนอิซึมิ

พอซาโนฟื้นขึ้นมา เล่าเรื่องเมื่อคืนให้ฟัง แต่ไม่มีใครเชื่อ
หวอ หวอ หวอ หวอ
ซาโน เข้าโรงพยาบาล ระยะหนึ่ง ช่วงนั้นเขาก็ ย้ายโรงเรียนไป
จากจดหมายของนิชิมูระ เขาเขียนว่าคืนนั้น เขาได้ยินเสียงกระดิ่ง ดังมาจากห้องน้ำ จริงๆ
ถ้าหากคุณเข้าห้องน้ำ แล้วได้ยินใครถามว่า สวมหมวกสีแดงมั้ย
ถ้าตอบว่า ไม่ต้องการ คงจะช่วยได้
ถ้าหาก ได้ยินเสียงกระดิ่ง ในห้องน้ำ อาจมีใครยืนอยู่ ที่ประตูก็เป็นได้ ....
กริ๊ง

MONSTER CHARACTER NO.12

ฮานาโกะในห้องน้ำ

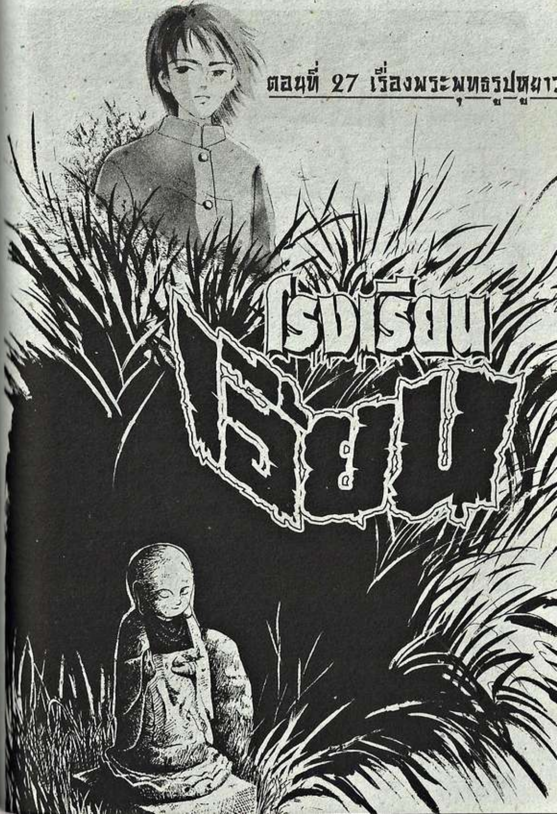
สูง:128ซม. **หนัก**:29กก. **อายุ**:ไม่ปรากฏ

ของที่ชอบ:เพื่อนๆที่มาเล่นด้วยกันบะหมี่เส้นนุ่มๆ

ของเกลียด:คนที่ชอบทำส้วมเลอะคนอ่อนแอคนขี้แกล้ง

จุดสังเกต:มีรูปร่างเหมือนเด็กหญิงชั้นประถม แต่มักจะไม่ปรากฏตัวให้เห็น จะมีเสียงพูดคุยให้เฉพาะคนที่เข้าส้วมอยู่ได้ยินเสียงเท่านั้น บางกรณีอาจได้ยินเป็นเสียงกระดิ่ง

การกระทำ:อาศัยในห้องส้วมโรงเรียน(โดยมากจะเป็นห้องที่3จากทางขวา) ปกติจะปิดบังร่างกายจะเชิญชวนนักเรียนให้มาเล่นด้วยกันว่า “หนูน้อยหมวกแดงจ๋ามาเล่นกันไหม”ถ้าตอบไปว่า “อยากจะเล่นกับฉันเธอะเข้ามาเลยสิ”จะถูกฆ่าอย่างแน่นอน

ระยะนี้ ขากลับ จากโรงเรียน คุณเคยเห็น
พระพุทธรูป ตรงข้างทาง บ้างรึไม่ ?
พระพุทธรูป ใบหน้าสงบนิ่ง เหมือนจะยิ้ม ให้คุณ
พระพุทธรูป ก็มีเรื่องเล่าลือ น่ากลัวอยู่ เช่นกัน ....
ทางไปโรงเรียนของ อาซาโนะ มาโมรุ (นามแฝง) นักเรียนม.2 เปลี่ยนไปเล็กน้อย เพราะมี พระพุทธรูปตั้งอยู่
กิ๊งก่อง
กิ๊งก่อง
วันหนึ่ง หลังเลิกเรียน อาซาโนะ กับเพื่อนร่วมชั้น อีก2คน เดินกลับบ้าน ตามทางประจำ
อาซา โนะ
ดูหนังสือ สอบ เทอมกลาง รึยัง?

ทา — ฉันยัง ไม่ได้ดู เลย
เปรียบเทียบ แล้ว อาซาโนะ เป็น เด็กนักเรียน ที่เรียนดี
โธ่ เอ๊ย
แกไม่ต้อง ดูก็ได้ ไม่เห็นต้อง ห่วงเลย
ชิมิซึ คาโอรุ (นามแฝง) กับ
จริงด้วย อาซาโนะ หัวดีออก
เนอะ ถ้าฉันเหมือน อาซาโนะ สอบครั้งเดียว ติด1ใน10 แน่
มาสึโมโต้ เหสึโอะ (นามแฝง) มักจะกลับบ้าน ทางเดียวกัน อยู่เป็นประจำ
ว่า มั้ย
ใช่ ถึงว่า สินะ
มันก็ ต้องดู หนังสือ ด้วยซิ
เจ้ามาสึโมโต้ แกไม่ต้อง เจตนาพูดอย่างนั้น ต่อหน้าชิมิซึ ก็ได้
อ๊ะ ...
อะไร เหรอ ?

ดูหู พระพุทธรูปสิ ...
คิดว่าก็เหมือนปกติ แต่ดูแล้วขนลุกมั้ย ...?
เหรอ แต่ดูแล้วก็เหมือนพระพุทธรูปธรรมดานะ
แต่ว่า
ดูหู นั่นสิ
ยาวน่าดูเลย คนเขาพูดกันว่า ถ้าจับหู จะนำภัยพิบัติมาให้นะ
เขาลือกันว่า ถ้าจับหู จะโดนสาปแช่ง ...
จริงรึเปล่าก็ไม่รู้.. แต่ฉันกลัว
ถึงว่าสิ
ฉันเดินผ่านตรงนี้ทีไร หวิวๆพิกล
... อึ๊ก !
อาซาโนะนึกเรื่องแก้เผ็ดที่ถูกมาสึโมโต้จอมขี้ขลาดพูดประชดขึ้นมาได้
อะไรกัน มาสึโมโต้ แกเชื่อด้วยรึ
ยุคนี้แล้ว
นี่ นี่
อะไรนะ
งั้นแกก็ไม่เชื่อน่ะสิ?
อ๋อ..ชัวร์ ฉันไม่ใช่เด็กๆแล้วนี่
อาซาโนะไม่กลัวเลยเหรอ
กล้าจังเลย
...
ก็แค่หินธรรมดานี่นา
งั้นแกกล้าจับหูพระพุทธรูปมั้ยล่ะ
หา !?

ธีว่า ที่แกบอก ไม่กลัวมัน โกหก หา!?
มาสึ โมโต้ ...
มาสึ โมโต้ ...
ถ้าแก ไม่เชื่อ เรื่องคำสาป ก็ลองแตะ ดูสิ!!
...
อึ๋ม
ปล่อย ให้มันทำ เถอะ ชิมิซึ
อาซาโนะ! อย่าเลย ดีกว่า
ตุบ
ฉัน ไม่ได้ โกหก นะ!!
ตุบ
แปะ
จี๊- จี๊-
...
เอื๊อก

หมับ
ไม่เห็น มีอะไร เกิดขึ้น เลย!!
จับ แล้ว ไง
คึก คึก
เหวอ
อาซา โนะ !
...
ไม่มีอะไร จริงๆ ด้วย?
อ้าว ...
เป๊าะ
โอ๊ะ ...!!

หัก เลย——!!
หู พระพุทธรูป
หวา
อ๊ะ... หู !?
อะไรกัน ....
พวกเธอ
มาสึโมโต้
ยะ.. อย่านะ ....
อุ๊ย อย่าเอามาใกล้ฉันนะ
ทะ.. ทำไงดี? ล่ะนี่ ...
อะไรของพวกนั้นกันนะ ...
อย่ามาเล่นงานกันนะ !
ขอโทษนะ ฉันกลับล่ะ
ขี้โกงนี่ ชิมิซึ
ควั่บ
นี่ พวกแก ....
ตึก
ฉะ..ฉันไม่ได้จับ ฉันไม่รู้ด้วย
อย่ามาสาปแช่งฉันนะ

มีจริงที่ไหน คำสาปบ้าบออะไร
หวา
ตุบ
ฮึ
....
เราจับแรงไปมั้ง ....
อาซาโนะรู้สึกเสียใจ แต่ก็ไม่คิดอะไร เดินกลับบ้านไป
กริ๊ง
กริ๊ง
เอ๊ะ !?
พอล้างหน้าเสร็จ เกิดกังวลที่ต่อมน้ำเหลืองบวม จึงส่องกระจกดู ....
ไข้ขึ้นสูง ปวดหูตลอดคืน พอเช้าวันรุ่งขึ้น อุณหภูมิกลับเป็นปกติ
คืนนั้นอาซาโนะปวดแถวๆหูมาก เพราะต่อมน้ำเหลืองหลังคอบวมขึ้นมา
โอ๊ย ปวดหูจังเลย
อะไรเนี่ย ...

หูซ้าย
ทำไม
รูปร่าง
แปลกๆ
!!
หู
...
หู
ซ้าย
...
อ๊ะ
ทำไม
ปลายหู
เป็น
แบบนี้
...!?
อะไร
กัน
...
จะทำ
ยังไง
ดี
...?
โอย
ฉ..
ฉัน
หู
พระพุทธรูป
ข้างที่หัก
ข้างซ้าย
นี่นา!
รึว่า
คำสาปของ
พระพุทธรูป
..!?

!
อาซา
โนะ
—
แล้ว
ก็ไป
โรงเรียน
เพื่อไม่ให้
คนเห็น
ปลายหู
อาซาโนะ
เอาผมปิดไว้
เศร้า
ซึม
อะไร
?
ท่าทาง
ไม่สดชื่น
เลย
เป็นอะไร
รึ!?
....
ไง
—
อ๋อ
มาสึ
โมโต้
...
อ๋อ..
มันยังอยู่ดีรึ
นึกว่าจะโดนคำสาป
พระพุทธรูป
ตายไปแล้ว
ซะอีก
หา
!?
ปะ...เปล่า
ไม่ได้เป็น
อะไรนี่
...

แก~
เมื่อกี้แกพูดอะไร!? หา
เอ๊ะ—?
ฉันยังไม่ได้พูดอะไรสักหน่อย
มาสึโมโต้..!?
เอ๊ะ..อะไร?
อ๊ะ
อึ..อืม...
สงสัยแกจะไม่สบายมั้ง
งั้นหูฉันก็ฝาดน่ะสิ—!
...อ้าว...
ไปตายซะเถอะไป ไอ้ตัวหนอน
คิดไปเองล่ะสิ! ไม่ได้ยินแล้ว ทำมาเป็นขู่ฉัน ไอ้ทุเรศ

ถ้าฉันเป็นตัวหนอนแล้วแกเป็นอะไร! หา!?
หมับ
แกลองพูดดูอีกทีสิ
มาสึโมโต้
ไม่ต้องทำเป็นไก๋ แกบอกให้ฉันไปตายไง!!
อาซาโนะอะไรของแกน่ะ
แกพูดอะไรฉันไม่รู้เรื่องเลย
ปล่อยนะ
เพียะ
!!
พูดอะไรไม่เห็นรู้เรื่องเลย
แกแหละประสาท!?
เลิกใส่ความฉันซะที
ฉันยังไม่ได้พูดอะไรสักหน่อย
ฉันไม่คบกับแกแล้ว
ตุบ ตุบ ตุบ
เดี๋ยวสิ มาสึโมโต้

ไม่ได้พูดอะไรเหรอ
งั้นเสียงเมื่อกี้ใครพูดล่ะ!?
เราได้ยินจริงๆนี่นา!!
ตึ้ง
...โอ๊ย
อุ๊ย
ขอโทษนะป้ารีบไปหน่อย
......
......
ไปโรงเรียนแล้วค่อยคิดดีกว่า
ฮึ ไม่ขอโทษสักคำ เด็กสมัยนี้
ยืนเกะกะขวางทางเป็นเจ้าถนนอยู่ได้

......
ม...มีอะไรรึจ๊ะ?
...!?
......
อะไรของเด็กคนนี้นะ... จ้องหน้าเราอยู่ได้ประหลาดจริง
...
ไม่ไหวๆ เดินชนแต่เช้า ขออย่าให้เกิดลางไม่ดีเลย
!!
เหวอ...
ตึก
......
อะไรเนี่ย...
ตึก

ทำไมเราได้ยินความคิดของคนอื่น...
หูเราเป็นอะไรไป!?
แม้แต่ในโรงเรียนอาซาโนะก็ยังได้ยินสิ่งที่เพื่อนๆ รอบข้างคิด
อาซาโนะห้องธ.ริ
มันหัวดีแต่ขโลไปหน่อย
เห็นเขาบอกอาซาโนะนิสัยไม่ดีนะ
....
เกลียดเจ้าอาซาโนะมัน แต่เพื่อข้อสอบต้องประจบมันหน่อย
คิก คิก
ฮ่า ฮ่า ไอ้บ้าเอ๊ย คนเขาเกลียดยังนึกว่าชอบอีก
พอแล้ว!!
ฉันไม่อยากได้ยินอีกแล้ว!!
แปล๊บ
ตุบ
อ๊ะ!
ตึก ตึก
วันนี้ดูอาซาโนะแปลกๆไปนะ เป็นอะไรรึเปล่า
อืม ไม่รู้เกิดอะไรขึ้น? ชักเป็นห่วงซะแล้ว....
อ้าว? อาซาโนะ
ตึก
เป็นอะไรไปเหรอ!?

กึ้ง ก๊อง กึ้ง ก๊อง
ทุกคน...
เกลียดเรา!
เราไม่อยากได้ยิน
คำนินทาเรา....!!
ใช่แน่เลย
คำสาปหูพระพุทธรูป
หูถึงได้มีรูปร่างประหลาด
รู้ความคิดของคนอื่น
ทั้งๆที่เราไม่อยากจะรู้เลย!!
เพราะคำสาปหูพระพุทธรูปทำให้เป็นแบบนี้!!

อาซาโนะ อยู่โรงเรียน อย่าง ทรมานใจ จึงกลับมาบ้าน
แกล้งทำเป็น ไม่สบายนอน หมกตัว อยู่ในห้อง
ขนาดอยู่ในห้อง ยังได้ยินเสียงด่า ตัวเอง
ตกเย็น จึงออกไป ข้างนอก
....
ทำไงดี ขืนเป็นแบบนี้ ตลอดชีวิต ล่ะก็
โฮ่ง โฮ่ง โฮ่ง
โฮ่ง โฮ่ง โฮ่ง
เอ๊ะ ?
ชิมิซึ นี่ ...?
ใช่ ชิมิซึ จริงด้วย

....
ตุบ
ชิมิซึเอง ก็คง จะคิดไม่ดี กับเรา
เอี๊ยด เอี๊ยด
นี่หนู คน ที่ถักเปีย น่ะ ―
เรา ไม่อยาก ได้ยินใคร ว่าเรา อีกแล้ว
หงิง หงิง
?
อะไร กัน
อ๋อ.. มีอะไร รึคะ?
มีใคร เคยบอกว่า หนูน่ารัก มั่งมั้ย
คืองี้ ฉันเป็น ตากล้อง
เธอน่ารักมาก จนฉันต้อง หลุดปากทัก ออกไป
หนูรู้จัก คอลัมน์ "ค้นหาสาวน่ารัก" ในนิตยสาร เล่มหนึ่ง มั้ย
อ๋อ! รู้จักค่ะ หนูก็... เคยอ่าน
อ๊ะ
ระ... เหรอ คะ
ฉ่า
ฉัน... เอ่อ... เปล่า

ยัย ชิมิซึ
ไปคุยกับคนไม่รู้จักไม่เป็นไรรึ?
อยากได้รูปหนูลงด้วย
ฉันเป็นคนถ่ายรูปนั่น
โฮ่ง โฮ่ง
รู้แล้ว
เออ.. แต่ว่า ...
แค่ 20นาทีเอง ไม่เป็นไรใช่มั้ย?
ไปขึ้นรถสิ เราจะได้ไปถ่ายรูปกัน
ว้าย เหมือนโกหกเลย... หนูจะมีรูปลงหนังสือ
เอ๊ะ !?
เด็กคนนี้ท่าทางจะหลอกง่าย
ฉันมีโทรศัพท์มือถือ ไปโทรบอกที่บ้านในรถก็ได้
ถ้าเอามือบีบคอยัยเด็กคนนี้ทีละนิด จะทำหน้ายังไงนะ
หนูจะไม่ไหวแล้ว
อ๊ะ
เมื่อกี้มันอะไร !?

เรารีบไปขึ้นรถกันดีกว่า
หลังจากสนุกจนพอก็จัดการฆ่าซะเลย
เออ แต่ว่าหนูต้องไปเรียนพิเศษ
เอ้า ขึ้นรถเร็วๆสิ
เจ้านั่น ...
เป็นพวกจิตทราม !!

หยุด —
ปล่อยชิมิซึนะ ไอ้วิปริต —!!
ตุ๊บ
!?
เอ๋
อาซาโนะ ทำไมเหรอ ...!?
ชิมิซึ !
เจ้านั่นเป็นพวกจิตทราม !!
เธอ !
พูดปรักปรำคนอื่น มีหลักฐานอะไร
ไม่ต้องมาทำเป็นไก๋หรอก!!
ฉันรู้นะ แกจะบีบคอชิมิซึ !!
ทำไมรู้ล่ะ ...!?
กึก
...อึ๊ก !
ใครก็ได้ช่วยที —!!
อ๊ะ หยุดนะ !!
ตึก

ใครจะให้แกไป !
ไอ้เด็กเวร~~~
แกร๊ก
ฟุ่บ
ฉั๊วะ
สอดดีนัก !!
ช่วยด้วยค่ะ ช่วยด้วย !!
อะไรกัน อะไรกัน
แย่แล้ว! เรียกตำรวจที
โอ
จับมันไว้ที —!!
หยุดนะแก !
ผู้ชายคนนั้นกำลังถูกตามจับโทษฐานทำร้ายเด็กสาวหลายคนตามที่ต่างๆ
หวอ
หวอ
หวอ
หวอ

MONSTER CHARACTER NO.13

พระพุทธรูปหูยาว

สูง:84ซม. **หนัก**63กก. **อายุ**:273ปี

ของที่ชอบ:ของที่นำมาถวายเช่น ซาลาเปา น้ำชา, ดอกไม้ฯลฯ เด็กที่ใจดี

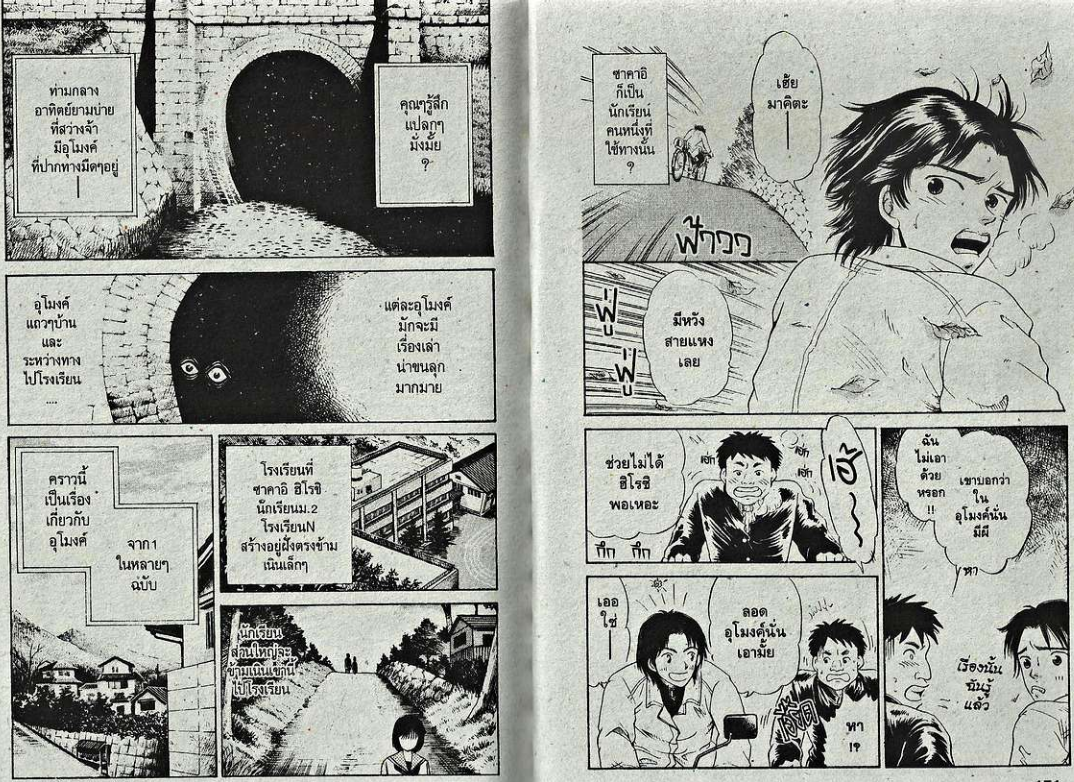
ของเกลียด:รถหรือรถบรรทุกที่ปล่อยควันเสียออกมา คนที่ชอบแกล้ง

จุดสังเกต:จะสถิตอยู่ที่ริมถนนอย่างสงบที่สถิตของท่านจะเป็นเพิงเล็กๆ
ไว้ป้องกันพายุฝนจะมีหูใหญ่และยาวกว่าพระพุทธรูปทั่วไป

การกระทำ:รักความสงบ,จะคอยมองดูคนที่ผ่านไปผ่านมาตามถนนเท่านั้น
โดยจะไม่ทำอะไรแต่จะกระทำการ“ตักเตือน”
คนที่มาแกล้งพระพุทธรูปหรือมากินของถวาย
แต่ก็ไม่ทำร้ายใครจนบาดเจ็บหรือถึงตาย

立入禁止

ตอนที่ 28 เรื่องอุโมงค์อาถรรพ์
โรงเรียน
เฮี้ยน

ท่ามกลางอาทิตย์ยามบ่ายที่สว่างจ้า มีอุโมงค์ที่ปากทางมืดๆอยู่ —
คุณๆรู้สึกแปลกๆมั่งมั้ย ?
อุโมงค์แถวๆบ้าน และระหว่างทางไปโรงเรียน ....
แต่ละอุโมงค์มักจะมีเรื่องเล่าน่าขนลุกมากมาย
คราวนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอุโมงค์
จาก1 ในหลายๆฉบับ
โรงเรียนที่ ซาคาอิ ฮิโรชิ นักเรียนม.2 โรงเรียนN สร้างอยู่ฝั่งตรงข้ามเนินเล็กๆ
นักเรียนส่วนใหญ่จะข้ามเนินเขานี้ไปโรงเรียน
ซาคาอิก็เป็นนักเรียนคนหนึ่งที่ใช้ทางนั้น ?
เฮ้ย มาคิตะ —
ฟ้าววว
ฟู่ ฟู่
มีหวังสายแหงเลย
ช่วยไม่ได้ ฮิโรชิ พอเหอะ
เฮ้ก เฮ้ก เฮ้ก เฮ้ก
เอ๊ะ~
กึก กึก
ฉันไม่เอาด้วยหรอก !!
เขาบอกว่าในอุโมงค์นั่นมีผี
หา
เออ ใช่ —
ลอดอุโมงค์นั่นเอามั้ย
อึ๊ด
หา !?
เรื่องนั้น ฉันรู้แล้ว

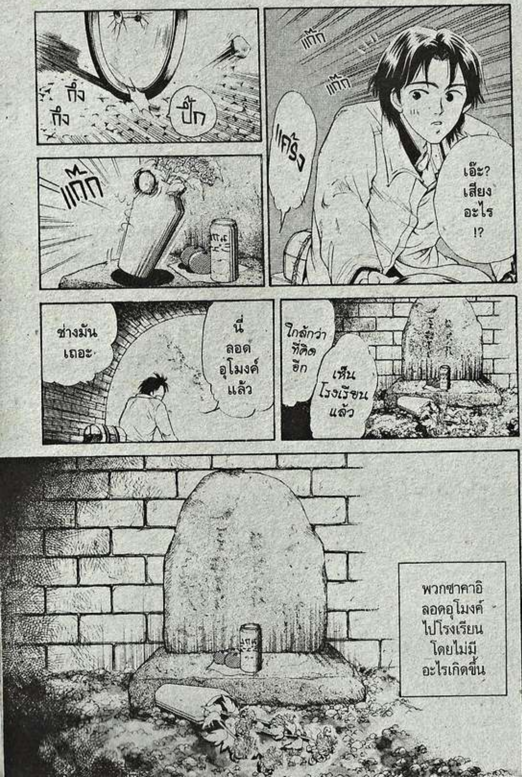

เป็นทางลัด แต่ไม่มีใครใช้อุโมงค์นั่นเลย
ต้องมีอะไรแน่นอน
มันก็แค่? เรื่องลือเอง
ไอ้บ้า รู้แล้วยังจะไปอีก
คานายามะ
เอี๊ยด
ไม่งั้นเขาไม่พูดหรอก ฮิโรชิ
แกรู้มั้ย ผีที่ว่านั่นน่ะ
เป็นผีทารก
หา ผีทารก !?
รุ่นพี่ชมรมปิงปองเล่าให้ฟัง
อุโมงค์นั่นเป็นหลุมหลบภัยสมัยสงคราม
เอาไว้หลบลูกระเบิดเพลิง

วันหนึ่งคืนเดือนมืด ระเบิดเพลิงตกในหมู่บ้าน ชาวบ้านมากมายต้องหนีเข้าไปในอุโมงค์นั่น
ผู้ชายไปเป็นทหาร เหลือผู้หญิงกับเด็ก
และคนที่อุ้มทารกมากมาย
เพราะรอบๆอุโมงค์เป็นป่า
ไฟที่ตกจากหมู่บ้านเริ่มไหม้ป่า ไฟลุกรอบอุโมงค์เป็นทะเลเพลิง
อุโมงค์ทำด้วยอิฐจึงไม่ไหม้
คิดว่าในอุโมงค์จะเป็นยังไงมั้ง ?
เหมือนอยู่ในเตาอบน่ะสิ ....
ใช่ มีชีวิตเหมือนอยู่ในเตาอบ
เหมือนโดนย่าง คนที่หนีก็ตาย
อ๊า
แต่พวกแม่ๆปกป้องลูกทารกรอดชีวิตมาได้หลายคน
แต่ไม่มีใครมาช่วย
ไฟมันแรงเกินไป เข้าใกล้อุโมงค์ไม่ได้

คานายามะ แกไม่ได้แต่งเรื่องเองนะ..
มันจะละเอียดเกินไปแล้ว
เหวอ~~
น่าสงสารจัง
ทารกค่อยๆ ตายลงไป
คนหนึ่ง...
แล้วก็อีกคน
หลังจากนั้น พอคืนเดือนมืด พอมีใครเข้าไปในอุโมงค์
จะได้ยินเสียงทารกที่นึกว่ามีคนมาช่วยร้อง

แบบนี้มีหวังสายชัวร์เลย
เหวอ
อ๊ะ
เหวอ
...
ซึ่ง
อุโมงค์นั่นไม่น่ากลัวหรอก!?
เราไปกัน 3คน
แต่นี่ยังเช้าอยู่!!
ถึงมันจะเรื่องจริง!
อำ~ มืดกว่าที่คิดอีก
แล้วเย็นๆด้วย
เอางั้นเหรอ
อึ๊ก... ไม่มีทางเลือก..
เอี๊ยดอ๊าด
เอี๊ยดอ๊าด
เอี๊ยดอ๊าด
ซาคาอิกับคานายามะ(ชื่อสมมุติ) มาคิตะ(ชื่อสมมุติ) 3คน
ผ่านอุโมงค์ไปโรงเรียน
ฟิ้ว ฟิ้ว
เอี๊ยดอ๊าด

วันนั้น หลังเลิกเรียน ซาคาอิไปชมรมดาราศาสตร์
สังเกตที่ดาว ที่ดาดฟ้าของโรงเรียน
รุ่นพี่ ทำไงดีล่ะ?
ฟ้าตอนฤดูใบไม้ร่วงเปลี่ยนง่ายซะด้วย
แย่แล้ว เริ่มมืดแล้ว —
จริงด้วย ไม่เห็นดาวเลย
อืม วันนี้พอแค่นี้ก็แล้วกัน
ฝนอาจตกก็ได้
ครืน
ครืน
ครืน
ฝนทำท่าจะตก ต้องรีบแล้ว
อ๊ะ!
พึ่บ

แก๊ก
แก๊ก
เอ๊ะ? เสียงอะไร!?
แคร้ง
กึ๊ง
กึ๊ง
ปึ๊ก
แก๊ก
ใกล้กว่าที่คิดอีก
เห็นโรงเรียนแล้ว
นี่ลอดอุโมงค์แล้ว
ช่างมันเถอะ
พวกซาคาอิลอดอุโมงค์ไปโรงเรียนโดยไม่มีอะไรเกิดขึ้น

อะไรกัน—!?
มีอุบัติเหตุรึ—
เนินมันชันคงมองเห็นไม่ถนัด—
เฮ่อ
ทางก็ถูกปิดทำไงดี
แปะ แปะ แปะ
ห่วย
ฝนตก!
แปะ แปะ
เมื่อเช้ายังไม่เป็นไร ถ้ารีบขี่คงไม่มีอะไร
กรอด~ คงต้องลอดอุโมงค์ไป—
เฮ่อ อีกแล้ว
แปะ แปะ แปะ แปะ แปะ แปะ

กึก
กึก
......
ซ่าๆ
เย็นกว่าเมื่อเช้าอีก..
ตอนกลางคืน
น่าขนลุกชะมัดเลย....
จึ้ง——
เอ๋?
ทำไมอุโมงค์ถึงได้ยาวแบบนี้เนี่ย?
แปลกและ
เมื่อเช้ายังสั้นกว่านี้นี่นา...
เอี๊ยดอ๊าด เอี๊ยดอ๊าด เอี๊ยดอ๊าด

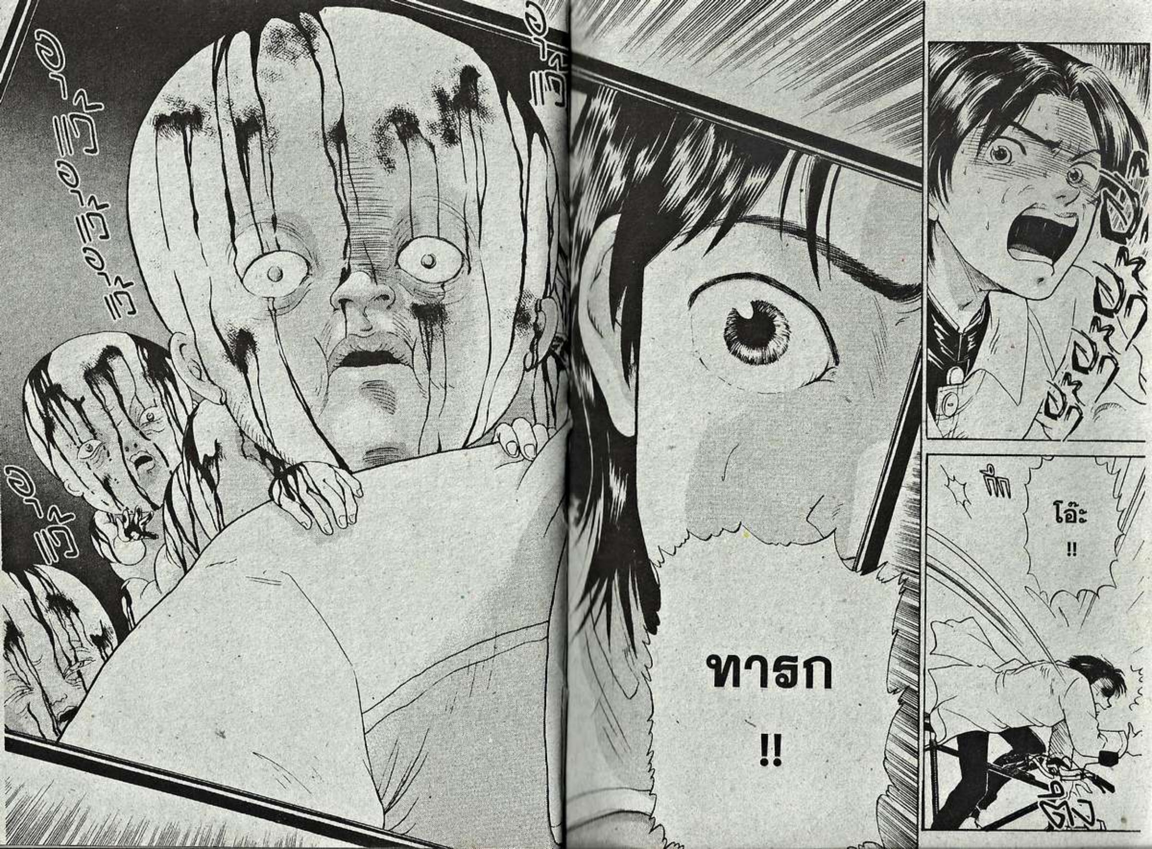
อะ...อ้าว?
เอ๋?
ฮึ่ม... รึว่าคิดไปเอง!
เอี๊ยดอ๊าด เอี๊ยดอ๊าด เอี๊ยดอ๊าดเอี๊ยดอ๊าด
ต้องเร่งสปีดแล้ว
ตึง
ทำไมปากทางไกลขึ้นเรื่อยๆ ...!?
...เป็นไปไม่ได้
!!
กึ๊ง

มันอะไรกันแน่ ...
เอี๊ยด
เอี๊ยด
ทำไม!? จู่ๆที่ถีบมันหนักนะ
ไม่ไปไหนเลย
ฮึ่ม
สะ...
เสียงทารกร้อง ...!?
วูบ

อุแว้ อุแว้ อุแว้ อุแว้
อุแว้ อุแว้ อุแว้
อุแว้
อุแว้ อุแว้ อุแว้
อุแว้ อุแว้
เอื๊อก
...
อุแว้
อุแว้ อุแว้
อุแว้ อุแว้
อุแว้ อุแว้ อุแว้
อุแว้
อุแว้ อุแว้
อุแว้ อุแว้

ตุบ ๆ
อึ่ก
...
อยู่ๆ
ทำไมหลัง
มันหนักๆ
นะ
...!!
กึก
หนักจัง..
ใครน่ะ
....
!?
แปลก
ไม่มี
ใครนี่
....
เหมือน
มีคนขี่หลัง
เลย
....

กึก
โอ๊ะ !!
ทารก !!

โอ๊ย
....
!
เหวอ
—
อย่า
เข้ามา
นะ
—

ตุบ ตุบ ตุบ
อย่านะ
ช่วยด้วย
—
พรืด
!
ป้าย
คนตาย
!?
แจกัน
ล้มอยู่
!?
กึก
ถ้า
ขอโทษ
ป้ายนี่
....
ลอง
ทำดู
ก็แล้ว
กัน
กึง
ขอโทษ
ครับ
ยกโทษ
ให้ผมด้วย
ผม
จะไม่ทำ
บ้าๆ
อีกแล้ว
อุแว้ อุแว้ อุแว้อุแว้

กึก
กึก
กึก
南無阿弥陀仏
南無…
ชิ้ง──
…!
เสียงร้องหยุดแล้ว….
ปากทางอุโมงค์อยู่ตรงนั้นเอง…!!
!
…
อ๊ะ…
เหวอ──
ครืน
ซาคาอิรีบเผ่นหนีออกจากอุโมงค์ใหญ่
เอี๊ยดอ๊าด เอี๊ยดอ๊าด เอี๊ยดอ๊าด
เอี๊ยดอ๊าด

พอออกไปข้างนอก ฝนหยุดแล้ว พระจันทร์ก็โผล่ออกจากก้อนเมฆ
เป็นเพราะซาคาอิไปกราบไหว้ป้ายวิญญาณ
รึว่าเพราะพระจันทร์โผล่ออกมา ก็ไม่ทราบได้
เสียงทารกร้องก็หายไปด้วย
กลับมาแล้วครับ─
ปึ้ง
ปึ้ง
กลับมาช้าเชียว
อ๋อ ครับ…
อิโรชิ!!
เอ๊ะ
หลังของลูก…
กลางหลัง…
!!

MONSTER CHARACTER NO.14

อุโมงค์ต้องสาป

สูง:450 ซม. **ยาว**:123ม. **อายุ**78ปี

ของที่ชอบ:ดอกไม้ที่นำมาถวายที่ปากทางเข้าอุโมงค์

ของเกลียด:เสียงผิวปากเสียงสะท้อนเป็นเสียงดังในอุโมงค์

จุดสังเกต:ถูกสร้างจากอิฐเก่าและสกปรก มีรอยดำรอยไหม้เป็นจุดๆ ภายในไม่มีแสงสว่าง ภายนอกมีเถาวัลย์เลื้อยเกาะเต็มไปหมด มีบรรยากาศไม่ชวนให้ผ่านเข้าไป

การกระทำ:หากเข้าไปในอุโมงค์ในคืนไม่มีพระจันทร์ จะมองไม่เห็นทางออกจากอุโมงค์ พวกวิญญาณของเด็กทารกที่ตายในสงครามจะมาช่วยเพราะเข้าใจผิดว่าเราหาทางออกไม่ได้ วิธีแก้คือสวดแผ่เมตตาให้วิญญาณ วิญญาณเด็กเหล่านั้นจะหายไป

โรงเรียน
เฮี้ยน
ตอนที่ 29 เรื่องปีศาจในโฮมรูมที่13

โรงเรียนที่คุณไปเรียน มีนักเรียนอยู่กี่คน ?
ในจำนวนนั้น หากมีนักเรียนมากเกินไป
พอเรียนจบ คุณอาจไม่รู้จักหน้าคนที่อยู่ปีเดียวกับคุณก็ได้
ถ้าใน โรงเรียนเก่าๆ ยังมีห้องที่ลึกลับน่ากลัว
คุณจะทำเช่นไร ?
โรงเรียนม.ต้นที่โคบายาชิ เคนจิ (ชื่อสมมุติ)ม.2 จังหวัดSอยู่ มีเรื่องเล่าอัปมงคล
วันพรุ่งนี้เป็นวันเปิดเทอมใหม่ —
ป๊อก
ซ่า
ซ่า
ซ่า
โคบายาชิ
เออ วันนี้ฝึกพอแค่นี้ก่อน —

หือ.. ชิมาดะ ?
พรุ่งนี้ประกาศแล้ว? ไม่รู้จะได้อยู่ห้องไหนนะ —
คงมีแต่คนไม่รู้จักหน้าแหงเลย
อืม... มีตั้ง 13ห้อง
คงจะมีคนรู้จักอยู่น้อย
ชิมาดะ อาคิโอะ (ชื่อสมมุติ) กับโคบายาชิ อยู่ชมรมเบสบอลด้วยกัน
พวกเขากำลังจะขึ้นม.2 'สมัยม.1ที่โรงเรียนเขานั้น ม.1มีตั้ง13ห้อง
อ๊ะ รุ่นพี่
นี่
พรุ่งนี้พวกแกจะขึ้นม.2แล้ว
ไม่ได้อยู่ห้อง13ก็ดี
ทำไมรึฮะ ?
อ้าว ไม่รู้หรอกรึ!?
ม.2ห้อง13 มันอัปมงคล

2-13
คนที่ นั่งโต๊ะเบอร์13 ม.2ห้อง13 โรงเรียนนี้
เค้าว่ากันว่าจะต้องตาย ...
หา !?
รุ่นพี่จริงๆรึ !!
เชื่อไม่ได้หรอก
งั้นที่ผ่านมาก็ต้องมีคนตายแล้วสิ
ใช่เหรอ
มีสิ ....
หา ...

รุ่นพี่ ...
คนที่ตาย ตอนหน้าร้อน ปีที่แล้ว น่ะรึ ...?
อืม... ฉันรู้จัก เขาด้วย ....
อยู่ม.2 ห้อง13 เบอร์13
ปีเดียว กับฉันเอง ตกจากบาร์เหล็ก หัวกระแทก พื้น
หมอนั่น ประสบ อุบัติเหตุ ตาย...
ก่อนหน้า นั้น ตั้งนาน ....
ก็มี คนป่วย ตาย ....
แต่ไม่รู้ว่า ตั้งแต่ เมื่อไหร่
รู้สึกว่า จะอยู่ม.2 ห้อง13 เบอร์13นะ
แต่ทำไม ต้องที่นั่ง เบอร์13ห้อง13 ด้วยล่ะ !?
ฉันเอง ก็ไม่รู้ ....
ได้ยินมาว่า คนอยู่ม.2 ห้อง13 เบอร์13
โดนรังแก จนฆ่าตัวตาย เลยแช่งเอาไว้ ล่ะมั้ง

รีบกลับบ้านไปได้แล้ว
ถ้าไม่ได้อยู่
ห้อง13 เบอร์13 ก็ไม่ต้องกังวลไปหรอก
....
...ครับ
....
....
อืม.. ใช่ ...
โคบายาชิไม่ได้อยู่ห้อง13 ก็ดีนะ ....
วันรุ่งนี้ โคบายาชิไปโรงเรียน พลางใจเต้นว่า ถ้าอยู่ห้องเบอร์13 จะทำยังไงดี
คงไม่ได้อยู่ห้องเบอร์13 หรอกน่า...
....
ตึก
ตึก
โอ อา โอ อา
แซ่ด
แซ่ด แซ่ด
แซ่ด
หา.. ฉันอยู่ห้อง๔

ชื่อเรา ...
ไม่มี ...
ห้อง1 ไม่มี ....
二年一組
1 相田みち子
2 浅川清
3 宇城あまね
4 加川順二
5 木之内理絵
6 久嶋海
7 蔵間早苗
二年二組
ว่าอยู่ห้องเบอร์13 ...
อย่าบอกนะ ....
อ๊ะ !
二年十三組
1 阿藤貴生
2 安野珠美
ใครผลักวะ
ดูไม่ถนัดเลย —
อึ่ม
ว่าแล้ว
小池善広
古賀麻紀
小林研二
冴木雅美
嶋田昭雄
ห้อง13 !
เฮือก

11
12
13
14
15
16
小池善広
古賀麻紀
小林研二
冴木雅美
13 ...
เราได้เบอร์13 ....!!
↑ โคบายาชิ เคนจิ
เบอร์ 13 ...
13 小林
อะ ...
↑ โคบายาชิ
แปะ
... อี๊ก !?
คนที่ได้ที่นั่งเบอร์13 ห้อง3 ม.2
จะต้องตาย

แกได้เบอร์ 13
คงไม่กลัวนะ ....
อึ๊
อ๊ะ
หา ...
... หน็อย !?
โค... โคบายาชิ !?
อ๊ะ
ชิมาดะ !
เอ้ารีบเข้าห้องได้แล้ว
อ๊ะ
ที่เขาพูดว่าห้องอัปมงคลแค่บังเอิญแหละน่า !!
งั้นรึ ?
กลัวที่ไหนเปล่าเลย
ใช่มั้ย? อย่าไปใส่ใจเลยเรื่องบ้าๆ
อืม
แต่จริงๆแล้วในใจของโคบายาชินั้นกังวลมากว่าตัวเองจะตายใน1เดือนนี้รึเปล่า
....
ฉันเป็นห่วงเลยลองไปถามคนอื่นดู
เออ ดีแล้วล่ะ
แต่ไม่ค่อยมีคนรู้เรื่องเลย

หลังจากนั้นผ่านไปโดยไม่มีอะไรเกิดขึ้น
ช่วงเช้าวันหยุดซัมเมอร์ เขาลืมเรื่องนั้นไปสนิท
วันหนึ่งตอนหยุดซัมเมอร์มีการฝึกซ้อมเบสบอล
ป๊อก
ต่อไปตาฉันแล้ว
สวบ
ฟึ่บ
เปลี่ยนตัวพิชเชอร์
อืม
เปลี่ยนตัวพิชเชอร์รึ
สู้เขานะทานากะ
เฮ
เฮ
เอ๊ะ!?
ตุบ
ตุบ
เบอร์13...!!
ตุบ

ได้เบอร์ ~ ไม่ดีเลย...
ว่าคนม.2 ห้อง13 ที่นั่งเบอร์13 ต้องตายแน่ๆ....
ที่รุ่นพี่เคยพูดตั้งนานแล้ว
เฮ้ย โธ่เว้ย
ควับ ควับ
ไปคิดเรื่องพรรค์นั้นได้
โคบายาชิ มัวทำอะไรอยู่!?
ไปยืนประจำที่เร็วสิ!!
อ๊ะ ขอโทษครับ
กึก
กึก
หา...
ควับ
อ๊ะ
นั่น!? อะไร...

คะ...
คน
!?
ตุ้บ
ทำไม
มีคนยืน
อยู่ตรงนั้น
เอ๊ะ
!?
อ๊ะ
ระวัง
!!
โคบายาชิ
วูบบบ
อ๊ะ
!!
กิ้ง
อึ๊ก
เป็นอะไร!?
รึเปล่า
โคบายาชิ
—
โค
บายา
ชิ
—
ตุ้บ
โคบายาชิ
สลบ
ไป
มารู้สึกตัว
ระหว่างทาง
ไปโรงพยาบาล
ในรถคุณครู
บรื้น น
ครู...
ผม
?
อ๊ะ
นอน
อยู่เฉยๆสิ
ครูกำลัง
จะพาไป
โรงพยาบาล
หา
...!?
โคบา
ยาชิ
...
ไม่มีใคร
ยืนอยู่ข้างหลัง
พิชเชอร์
เลยนะ
หา
!?
...
ทำไม
ตอนเล่นอยู่
ถึงได้เหม่อ
ล่ะ?
คือ
...
มีใคร
ก็ไม่รู้
ยืนอยู่
ข้างหลัง
พิชเชอร์
ฮะ...

แต่มีคน..
อยู่จริงๆ
นะฮะ
...
......
ครูชัก
เป็นห่วงแล้ว
รีบไป
โรงพยาบาล
กันดีกว่า
ทำไม!?
ผมเห็น
จริงๆ
...
!
ปรี๊นน
ปรี๊นน
13
นาฬิกา
13
นาที
...
13
อีกแล้ว
...
ระวัง
!!
เอี๊ยดดด
อ๊ะ
เอี๊ยดดด
เอี๊ยดดด
อึ่ก
...
......
รอด
ไปที
...?
ตรงโน้น
ไฟแดง
นี่นา
เล่นฝ่า
ไฟแดง
มาเลย
!!
น่ากลัว
ชะมัด
ฟู่
นึกว่า
จะชน
ซะแล้ว
....
ปรี๊นนน
โคบายาชิ
เจ็บตรงไหน
รึเปล่า
!?
!!

ทะเบียนป้ายรถบรรทุก
13 13-13
เบอร์ 13 ...!!
หลังจากนั้นลูกเบสบอลก็กระแทกโดนหัว
พิชเชอร์ที่ตีด้วยเสื้อเบอร์13
13นาฬิกา 13นาที ....
13:13
รถบรรทุกเกือบจะชน ...!!

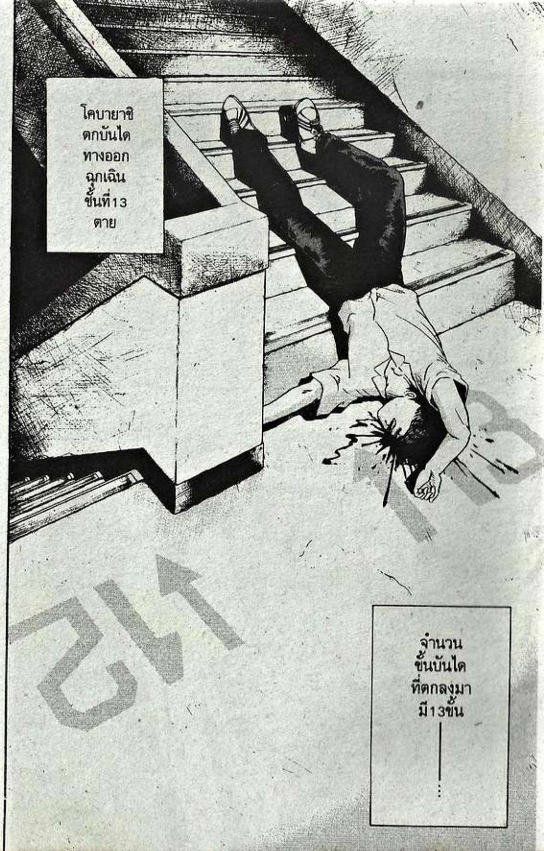
ไม่ใช่บังเอิญแล้ว ...!
คำสาปที่นั่งเบอร์13 !!
โอย จะทำไงดี ...
โคบายาชิว่าเลข13จะเข้ามาอยู่ในสายตาเมื่อไหร่
ช่วงที่นั่งรถคิดว่าถ้าเห็น13คราวนี้ต้องตายแน่ๆ
เขานั่งภาวนาให้ปลอดภัยจนถึงโรงพยาบาล
เขาถึงโรงพยาบาลโดยไม่มีเรื่องร้ายเกิดขึ้น
ตอนเย็นตรวจเกือบจะเสร็จแล้วเหลือแค่ฟังผล
ผลตรวจเป็นยังไงมั่งฮะ ?
เออ ...

ไม่เป็นไรนี่
ควับ
แค่หัวโนมากเท่านั้นเอง
อ๊ะ
สบายใจได้ ไม่มีปัญหาอะไร
แต่เพื่อความชัวร์
วันนี้นอนที่โรงพยาบาลก่อนดีกว่า
ฮะ...
โชคดีนะที่ไม่เป็นอะไร
ครูจะได้โล่งใจ
ครับ!
จริงสิ เราคงกังวลเกินไป...
คำสาปที่ไหน สงสัยจะโกหกเรา
มีห้องว่างเบอร์อะไร?
รู้สึกจะห้องเบอร์13ค่ะ

13号室
ห้องเบอร์ 13
...
โคบายาชิ?
ไม่...
เป็นอะไรไป?
ผมไม่เอาห้องเบอร์13
ผมไม่อยากไป!!
ไม่เป็นไรหรอกโคบายาชิ
ใจเย็นไว้!!
ตึก

ใจเย็นๆ ไว้นะ
เธอ เป็นอะไรกันแน่ ?
山基十三
↑ยามาโมโตะ จูโซ
ยามา โมโตะ จูโซ (13) ...
山基十三
↑ยามาโมโตะ จูโซ

↓จูโซ
十三
อะ... อะ...
13
13 13 十三
↑จูโซ
1 阿藤貴生
二年十三組
ไม่
13 小林研二
ต้อง ตาย !!
↑ม.2
↑ห้อง13
↑โคบายาชิ
ไม่... ไม่ ช่วย ด้วย
โคบา ยาชิ !?

โคบายาชิ เดี๋ยวสิ !!
ตุบ ตุบ ตุบ ตุบ
ทางออกฉุกเฉิน
ตึง
ตุบ
กึง
โอ๊ะ !!
อั๊ก
โคบา ยาชิ —
ตึง

โคบายาชิ ตกบันได ทางออก ฉุกเฉิน ชั้นที่13 ตาย
13
12
จำนวน ขั้นบันได ที่ตกลงมา มี13ขั้น
—……

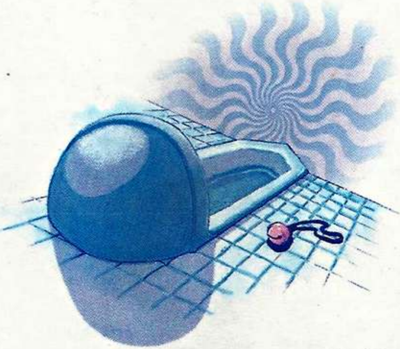

โรงเรียนเฮี้ยน

Story & Illust / Tadashi Agi & Miyuki Hikita
อักษร & แต่งภาพ / วี.คอม
แปล / สมพร

VIBULKIJ PUBLISHING GROUP

บรรณาธิการบริหาร สมหมาย สระแก้ว
หัวหน้ากองบรรณาธิการ พิฐร ตีรพัฒนพันธุ์
บรรณาธิการผู้ช่วย ยูริ, รงค์, นุช, นน, สิเรียม
กองบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ ศักดิ์ศิลป์ พุมมาพันธ์ (หัวหน้า), สุธนท์ ทัศนา, บุญถึง เสียงใส
น้ำสังข์, ณัฐกานต์, ภิตินันท์, ศิริวรรณ, ไชยเนตร, ชัยพฤกษ์, เกษม, สมบัติ, ศรุต, สันติ, พงษ์ชัย, ประโชติ, ชัยวัฒน์
สุภารา, นิวัฒชระ, เอกนรี, จิระศักดิ์, อักษร, จักรพงษ์ ,ทัศนีวรรณ
ฝ่ายอักษร อิสระ, รัตน์, แต้ม, แม็กกรุ๊ป
อาร์ตเวอร์ค เอี่ยม, ฟารุก, ประสิทธิ์, ลีน, อ้วน
ฝ่ายสมาชิก วรวรรณ วรวิทยานนท์
เรียงพิมพ์ แม็กกรุ๊ป
ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นายรุจเวส พรพิบูลย์

KC.WEEKLY MAGAZINE COMICS

VIBULKIJ
PUBLISHING GROUP